ISSN 1977-0901

Επίσημη Εφημερίδα C 45
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

57ο έτος

15 Φεβρουαρίου 2014

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ. | Περιεχόμενα | Σελίδα

IV *Πληροφορίες*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 45/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 39 της 8.2.2014 1

V *Γνωστοποιήσεις*

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 45/02 Υπόθεση C-111/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 108, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Λιθουανίας για την αγορά γεωργικών γαιών — Αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων — Κατάλληλα μέτρα — Άρρηκτος χαρακτήρας των δύο καθεστώτων ενισχύσεων — Μεταβολή των περιστάσεων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας) 2

2014/C 45/03 Υπόθεση C-117/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Πολωνίας για την αγορά γεωργικών γαιών — Αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων — Προσχώρηση της Δημοκρατίας της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Ενίσχυση χορηγηθείσα πριν από την προσχώρηση — Κατάλληλα μέτρα — Άρρηκτος χαρακτήρας των δύο καθεστώτων ενισχύσεων — Μεταβολή των περιστάσεων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας) 2

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2014/C 45/04 Υπόθεση C-118/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 108, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Λετονίας για την αγορά γεωργικών γαιών — Αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων — Προσχώρηση της Δημοκρατίας της Λετονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Ενίσχυση χορηγηθείσα πριν από την προσχώρηση — Κατάλληλα μέτρα — Άρρηκτος χαρακτήρας των δύο καθεστώτων ενισχύσεων — Μεταβολή των περιστάσεων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας) 3

2014/C 45/05 Υπόθεση C-121/10: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 108, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ — Ενίσχυση χορηγηθείσα από την Ουγγαρία για την αγορά γεωργικών γαιών — Αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων — Κατάλληλα μέτρα — Άρρηκτος χαρακτήρας των δύο καθεστώτων ενισχύσεων — Μεταβολή των περιστάσεων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας) 3

2014/C 45/06 Υπόθεση C-446/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Edison SpA (Αναίρεση — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του υπεροξειδίου του υδρογόνου και του υπερβορικού άλατος — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 4

2014/C 45/07 Υπόθεση C-447/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Caffaro Srl, υπό έκτακτη διαχείριση κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του υπεροξείδιου του υδρογόνου και του υπερβορικού άλατος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Υπολογισμός του προστίμου — Διάρκεια της παραβάσεως — Παραγραφή — Ελαφρυντικές περιστάσεις) 4

2014/C 45/08 Υπόθεση C-448/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — SNIA Spa, υπό έκτακτη διαχείριση κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αναίρεση — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του υπεροξειδίου του υδρογόνου και του υπερβορικού νατρίου — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της ευθύνης επί θεμάτων ανταγωνισμού — Κριτήριο της οικονομικής συνέχειας — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως) 5

2014/C 45/09 Υπόθεση C-449/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Solvay Solexis SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του υπεροξείδιου του υδρογόνου και του υπερβορικού άλατος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Έννοια των όρων «συμφωνία» και «εναρμονισμένη πρακτική» — Έννοια του όρου «ενιαία και διαρκής παράβαση» — Υπολογισμός του προστίμου) 5

2014/C 45/10 Υπόθεση C-455/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Solvay SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά υπεροξειδίου του υδρογόνου και υπερβορικού άλατος — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Έννοιες της «συμφωνίας» και της «εναρμονισμένης πρακτικής» — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Μείωση του προστίμου) 6

2014/C 45/11 Υπόθεση C-576/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται παράβαση — Παράλειψη εκτελέσεως — Άρθρο 260 ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Επιβολή υποχρεώσεως καταβολής χρηματικής ποινής και κατ' αποκοπήν ποσού) 6

EL

2014/C 45/12 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-618/11, C-637/11 και C-659/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública (Φορολογία — ΦΠΑ — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 11, Α, παράγραφοι 1, στοιχείο α', 2, στοιχείο α', και 3, στοιχείο γ' — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 73, 78, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', και 79, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ' — Βάση επιβολής του οφειλόμενου για τις υπηρεσίες μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων ΦΠΑ — Τέλος μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων) 7

2014/C 45/13 Υπόθεση C-13/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 172/2008 — Εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Κίνας, Αιγύπτου, Καζακστάν, Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και Ρωσίας — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 9 — Τιμή εξαγωγής — Άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 6 — Προσδιορισμός της ζημίας — Άρθρο 6, παράγραφος 7 — Έρευνα — Άρθρο 8, παράγραφος 4 — Προσφορά προς ανάληψη υποχρεώσεων — Μη εμπιστευτική περιγραφή — Άρθρο 20, παράγραφος 1 — Αποκάλυψη — Συμφωνία σταθεροποιήσεως και συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, αφετέρου] 7

2014/C 45/14 Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-159/12 έως C-161/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Alessandra Venturini κατά A.S.L. Varese, κ.λπ. (C-159/12), Maria Rosa Gramegna κατά ASL Lodi, κ.λπ. (C-160/12), Anna Muzzio κατά ASL Pavia, κ.λπ. (C-161/12) (Ελευθερία εγκατάστασης — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Δημόσια υγεία — Εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας απαγορεύεται στα καταστήματα παραφαρμακευτικών προϊόντων να πωλούν φάρμακα που χορηγούνται με ιατρική συνταγή και των οποίων το κόστος βαρύνει τον ασθενή) 8

2014/C 45/15 Υπόθεση C-166/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Krajský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Radek Časta κατά Česká správa sociálního zabezpečení [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Κανονισμοί (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 και (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 — Υπάλληλοι της Ένωσης — Συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί στο εθνικό σύστημα — Μεταφορά στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης — Μέθοδος υπολογισμού — Έννοια του όρου «κεφάλαιο που αντιπροσωπεύει τα δικαιώματα σύνταξης»] 8

2014/C 45/16 Υπόθεση C-272/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Γαλλικής Δημοκρατίας, Ιταλικής Δημοκρατίας, Eurallumína SpA, Aughinish Alumina Ltd (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών — Καθήκον του δικαστή — Λόγος που λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή της Ένωσης — Σχέση μεταξύ φορολογικής εναρμονίσεως και ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων — Αντίστοιχες αρμοδιότητες του Συμβουλίου και της Επιτροπής — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Τεκμήριο νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης) 9

2014/C 45/17 Υπόθεση C-280/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση δικαιολογήσεως του μέτρου) 10

2014/C 45/18 Υπόθεση C-309/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Central Administrativo Norte (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Maria Albertina Gomes Viana Novo κ.λπ. κατά Fundo de Garantia Salarial, IP (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Οδηγία 2002/74/ΕΚ — Προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οργανισμοί εγγύησης — Περιορισμός της υποχρέωσης πληρωμής, την οποία υπέχουν οι οργανισμοί εγγύησης — Μισθολογικές απαιτήσεις που κατέστησαν ληξιπρόθεσμες έξι και πλέον μήνες προτού κινηθεί η διαδικασία για τη δικαστική αναγνώριση της αφερεγγυότητας του εργοδότη) 10

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2014/C 45/19 Υπόθεση C-319/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister Finansów κατά MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 132 έως 134 και 168 — Απαλλαγές — Εκπαιδευτικές υπηρεσίες που παρέχονται από ιδιωτικούς οργανισμούς για κερδοσκοπικούς σκοπούς — Δικαίωμα εκπτώσεως) 11

2014/C 45/20 Υπόθεση C-394/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Asylgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Shamso Abdullahi κατά Bundesasylamt [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου — Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου — Έλεγχος της τηρήσεως των κριτηρίων βάσει των οποίων θεμελιώνεται ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου — Έκταση του δικαστικού ελέγχου] 12

2014/C 45/21 Υπόθεση C-413/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Audiencia Provincial de Salamanca (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León κατά Anuntis Segundamano España SL (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Αγωγή παραλείψεως ασκηθείσα από περιφερειακή ένωση προστασίας καταναλωτών — Κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο — Δεν χωρεί ένδικο μέσο κατά πρωτόδικης αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται η έλλειψη κατά τόπον αρμοδιότητας του δικαστηρίου — Αρχή της δικονομικής αυτονομίας των κρατών μελών — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας) 12

2014/C 45/22 Υπόθεση C-450/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — HARK GmbH & Co. KG Kamin- und Kachelofenbau κατά Hauptzollamt Duisburg (Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 7307 και 7321 — Σετ σωλήνων για θερμάστρες — «Μέρη» θερμαστρών και «εξαρτήματα σωληνώσεων») 13

2014/C 45/23 Υπόθεση C-486/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία την οποία κίνησε η X (Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος προσβάσεως — Είσπραξη υπερβολικών τελών) 13

2014/C 45/24 Υπόθεση C-493/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eli Lilly and Company Ltd κατά Human Genome Sciences Inc [Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορηγήσεως του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσεως «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Διατύπωση των αξιώσεων του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας — Ακρίβεια και εξειδικευμένο περιεχόμενο — Λειτουργικός ορισμός δραστικής ουσίας — Δομικός ορισμός δραστικής ουσίας — Σύμβαση για το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας] 14

2014/C 45/25 Υπόθεση C-508/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Landesgericht Salzburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Walter Vapenik κατά Josef Thurner [Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 — Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Προϋποθέσεις για την πιστοποίηση δικαστικής αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου — Περίπτωση κατά την οποία η δικαστική απόφαση εκδόθηκε στο κράτος μέλος του δανειστή, στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ δύο προσώπων που δεν ασκούσαν εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες] 14

2014/C 45/26 Υπόθεση C-514/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Landesgericht Salzburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH κατά Land Salzburg [Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει τη μερική προσμέτρηση της προϋπηρεσίας που συμπληρώθηκε σε εργοδότες πλην του Land Salzburg — Περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων — Δικαιολόγηση — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Σκοπός που έγκειται στο να διατηρηθεί η αφοσίωση — Απλούστευση των διοικητικών διατυπώσεων — Διαφάνεια] 15

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 45/27	Υπόθεση C-523/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dirextra Alta Formazione srl κατά Regione Puglia (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Κρατικές επιδοτήσεις συγχρηματοδοτούμενες από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο για φοιτητές εγγεγραμμένους σε πρόγραμμα εξειδικεύσεως μεταπτυχιακών σπουδών — Τοπική κανονιστική ρύθμιση σκοπούσα στη βελτίωση του τοπικού επιπέδου εκπαιδεύσεως, η οποία εξαρτά τη χορήγηση υποτροφιών από προϋποθέσεις που αφορούν τους φορείς που οργανώνουν τις μεταπτυχιακές σπουδές — Προϋπόθεση πείρας δέκα συναπτών ετών)	15
2014/C 45/28	Υπόθεση C-561/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Riigikohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nordecon AS, Ramboll Eesti AS κατά Rahandusministeerium (Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία με διαπραγμάτευση με δημοσίευση σχετικής προκηρύξεως — Δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να διεξάγει διαπραγματεύσεις για προσφορές που δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις δεσμευτικού χαρακτήρα που έχουν καθοριστεί με τις τεχνικές προδιαγραφές τις οποίες περιλαμβάνει η συγγραφή υποχρεώσεων της δημοσίας συμβάσεως)	16
2014/C 45/29	Υπόθεση C-576/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Ivan Jurašinović κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Αναίρεση — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη και τρίτη περίπτωση — Δημόσια ασφάλεια — Διεθνείς σχέσεις]	16
2014/C 45/30	Υπόθεση C-558/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακία) στις 29 Οκτωβρίου 2013 — CD Consulting s.r.o. κατά Marián Vasko	17
2014/C 45/31	Υπόθεση C-559/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 30 Οκτωβρίου 2013 — Finanzamt Dortmund-Unna κατά Josef Grünewald	17
2014/C 45/32	Υπόθεση C-561/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Obvodní soud pro Prahu 1 (Τσεχική Δημοκρατία) στις 29 Οκτωβρίου 2013 — Hoštická a.s. κ.λπ. κατά Ministerstvo zemědělství	17
2014/C 45/33	Υπόθεση C-597/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2013 η Total SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-548/08, Total SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	18
2014/C 45/34	Υπόθεση C-605/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2013 ο Issam Anbouba κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-563/11, Anbouba κατά Συμβουλίου	19
2014/C 45/35	Υπόθεση C-618/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2013 η Zucchetti Rubinetteria SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013, στην υπόθεση T-396/10, Zucchetti Rubinetteria κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	19
2014/C 45/36	Υπόθεση C-619/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2013 η Mamoli Robinetteria κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013, στην υπόθεση T-376/10, Mamoli Robinetteria SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	20
2014/C 45/37	Υπόθεση C-630/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2013 ο Issam Anbouba κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-592/11, Anbouba κατά Συμβουλίου	21
2014/C 45/38	Υπόθεση C-634/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Total Marketing Services, που διαδέχθηκε την Total Raffinage Marketing, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-566/08, Total Raffinage Marketing κατά Επιτροπής	22

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2014/C 45/39 Υπόθεση C-639/13: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας 23

2014/C 45/40 Υπόθεση C-642/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Villeroy & Boch — Belgium κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/10, T-374/10, T-382/10 και T-402/10, Villeroy & Boch κατά Επιτροπής 23

2014/C 45/41 Υπόθεση C-644/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2013 η Villeroy & Boch κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/10, T-374/10, T-382/10 και T-402/10, Villeroy & Boch Austria κ.λπ. κατά Επιτροπής 24

2014/C 45/42 Υπόθεση C-648/13: Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας 25

2014/C 45/43 Υπόθεση C-660/13: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2013 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 26

2014/C 45/44 Υπόθεση C-674/13: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 26

2014/C 45/45 Υπόθεση C-682/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2013 η Andechser Molkerei Scheitz GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-13/12, Andechser Molkerei Scheitz GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 27

Γενικό Δικαστήριο

2014/C 45/46 Υπόθεση T-388/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Οκτωβρίου 2013 — Singer κατά ΓΕΕΑ — Cordia Magyarország (CORDIO) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος CORDIO — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα CORDIA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 29

2014/C 45/47 Υπόθεση T-38/09: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2013 — El Corte Inglés κατά Επιτροπής [«Τελωνειακή Ένωση — Εισαγωγή προϊόντων υφαντουργίας που έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Τζαμάικας — Εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών δασμών — Αίτηση διαγραφής των δασμών — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', και άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 — Απορριπτική απόφαση της Επιτροπής — Ακύρωση από τον εθνικό δικαστή της αποφάσεως των εθνικών αρχών περί της εκ των υστέρων βεβαιώσεως των δασμών — Κατάργηση της δίκης»] 29

2014/C 45/48 Υπόθεση T-150/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — Gobierno de Aragón κ.λπ. κατά Συμβουλίου («Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που διευκολύνουν την παύση λειτουργίας μη ανταγωνιστικών ανθρακωρυχείων — Μερική ακύρωση — Αδυναμία διαχωρισμού — Απαράδεκτο») 30

2014/C 45/49 Υπόθεση T-634/11 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής («Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Προκήρυξη κενής θέσεως — Διορισμός στη θέση διευθυντή της Διευθύνσεως Ε "Δικαιοσύνη" της Γενικής Διευθύνσεως "Δικαιοσύνη, ελευθερία και ασφάλεια" της Επιτροπής — Απόρριψη της υποψηφιότητας του αναιρεσείοντος — Διορισμός άλλου υποψηφίου — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη») 30

2014/C 45/50 Υπόθεση T-23/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — MAF κατά ΕΙΟΡΑ (Προσφυγή ακυρώσεως — Γλωσσικό καθεστώς — Δημοσίευση από την ΕΙΟΡΑ εγγράφων διαβούλευσης στον διαδικτυακό τόπο της αποκλειστικά στα αγγλικά — Πράξεις μη δεκτικές προσφυγής — Απαράδεκτο) 31

2014/C 45/51 Υπόθεση T-38/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2014 — Pips κατά ΓΕΕΑ — s.Oliver Bernd Freier (ISABELLA OLIVER) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης) 31

2014/C 45/52 Υπόθεση T-179/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Wirtgen κατά ΓΕΕΑ (Υποστάτης σμίλης) (Κοινοτικό σήμα — Άρνηση καταχωρίσεως — Παραίτηση από την αίτηση καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης) 31

2014/C 45/53 Υπόθεση T-492/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — von Storch κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Προσφυγή ακυρώσεως — Αποφάσεις της ΕΚΤ — Τεχνικά χαρακτηριστικά των προθεσμιακών συναλλαγών του Ευρωσυστήματος — Μέτρα για τη διατήρηση της διαθεσιμότητας εξασφαλίσεων — Προσωρινά μέτρα όσον αφορά τις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης του Ευρωσυστήματος και την καταλληλότητα των ασφαλειών — Δεν υφίσταται άμεσος επηρεασμός — Απαράδεκτο) 32

2014/C 45/54 Υπόθεση T-32/13 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Διορισμός στη θέση διευθυντή της Διευθύνσεως Α «Αστική Δικαιοσύνη» της Γενικής Διευθύνσεως «Δικαιοσύνη» της Επιτροπής — Απόρριψη της υποψηφιότητας του αναιρεσείοντος — Διορισμός άλλου υποψηφίου — Κατάχρηση εξουσίας — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 32

2014/C 45/55 Υπόθεση T-203/13 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως ως προδήλως απαράδεκτης — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως διά τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη) 33

2014/C 45/56 Υπόθεση T-204/13 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως ως προδήλως απαράδεκτης — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως διά τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη) 33

2014/C 45/57 Υπόθεση T-205/13 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως ως προδήλως απαράδεκτης — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως διά τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη) 33

2014/C 45/58 Υπόθεση T-242/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Castell Macía κατά ΓΕΕΑ — PJ Hungary (PEPE CASTELL) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης) 34

2014/C 45/59 Υπόθεση T-505/13 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιανουαρίου 2014 — Stichting Sona και Nao κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Καθεστώς συνδέσεως των υπερποντίων χωρών και εδαφών — Δέκατο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης — Κανόνες εφαρμογής — Ολλανδικές Αντίλλες — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Αίτηση προσωρινών μέτρων — Παραδεκτό) 34

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 45/60	Υπόθεση T-578/13: Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2013 — Luxembourg Pamol (Κύπρος) και Luxembourg Industries κατά Επιτροπής	35
2014/C 45/61	Υπόθεση T-580/13: Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2013 — Real Express κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (real)	35
2014/C 45/62	Υπόθεση T-607/13: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Granette & Starorežná Distilleries κατά ΓΕΕΑ — Bacardi (42 VODKA JEMNÁ VODKA VYRÁBĚNÁ JEDINEČNOU TECHNOLOGIÍ 42 % vol.)	36
2014/C 45/63	Υπόθεση T-618/13: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Oracle America κατά ΓΕΕΑ — Aava Mobile (AAVA CORE)	36
2014/C 45/64	Υπόθεση T-624/13: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — The Tea Board κατά ΓΕΕΑ — Delta Lingerie (Darjeeling)	37
2014/C 45/65	Υπόθεση T-625/13: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — The Tea Board κατά ΓΕΕΑ — Delta Lingerie (Darjeeling collection de lingerie)	37
2014/C 45/66	Υπόθεση T-626/13: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — The Tea Board κατά ΓΕΕΑ — Delta Lingerie (Darjeeling collection de lingerie)	38
2014/C 45/67	Υπόθεση T-627/13: Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — The Tea Board κατά ΓΕΕΑ — Delta Lingerie (Darjeeling)	38
2014/C 45/68	Υπόθεση T-639/13: Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2013 — Watch TV κατά Συμβουλίου	39
2014/C 45/69	Υπόθεση T-643/13: Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2013 — Rogesa κατά Επιτροπής	39
2014/C 45/70	Υπόθεση T-659/13: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	40
2014/C 45/71	Υπόθεση T-660/13: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	41
2014/C 45/72	Υπόθεση T-675/13: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2013 — K Chimica κατά ECHA	41
2014/C 45/73	Υπόθεση T-676/13: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2013 — Italian international film κατά EACEA (Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού)	42
2014/C 45/74	Υπόθεση T-692/13: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2013 — SACBO κατά Επιτροπής και TEN-T EA	43
2014/C 45/75	Υπόθεση T-574/11: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Unipol Banca κατά ΓΕΕΑ — Union Investment Privatfonds (unicard)	44
2014/C 45/76	Υπόθεση T-214/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2013 — Indesit Company κατά ΓΕΕΑ — ILVE (quadrio)	44
2014/C 45/77	Υπόθεση T-217/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Shark κατά ΓΕΕΑ — Monster Energy (UNLEASH THE BEAST!)	44
2014/C 45/78	Υπόθεση T-508/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2013 — Automobile Association κατά ΓΕΕΑ — Duncan Petersen Publishing (Ντοσιέ)	44

EL

(Συνέχεια στην 3η σελίδα του εξωφύλλου)

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2014/C 45/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

ΕΕ C 39 της 8.2.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

ΕΕ C 31 της 1.2.2014

ΕΕ C 24 της 25.1.2014

ΕΕ C 15 της 18.1.2014

ΕΕ C 9 της 11.1.2014

ΕΕ C 377 της 21.12.2013

ΕΕ C 367 της 14.12.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-111/10) [1]

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 108, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Λιθουανίας για την αγορά γεωργικών γαιών — Αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων — Κατάλληλα μέτρα — Άρρηκτος χαρακτήρας των δύο καθεστώτων ενισχύσεων — Μεταβολή των περιστάσεων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας)

(2014/C 45/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Flynn και B. Stromsky καθώς και A. Stobiecka-Kuik)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Sitbon και F. Florindo Gijón)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas και L. Liubertaitė), Ουγγαρία (εκπρόσωποι: G. Koós και M. Fehér καθώς και K. Szíjjártó), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: M. Szpunar)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως — Ακύρωση της αποφάσεως 2009/983/ΕΕ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Λιθουανίας για την αγορά κρατικών γεωργικών γαιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 (ΕΕ L 338, σ. 93) — Αναρμοδιότητα — Κατάχρηση εξουσίας — Παραβίαση της αρχής της αγαστής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών και θεσμικών οργάνων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Ουγγαρία και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικά τους έξοδα.*

---

[1] ΕΕ C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-117/10) [1]

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 88, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Πολωνίας για την αγορά γεωργικών γαιών — Αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων — Προσχώρηση της Δημοκρατίας της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Ενίσχυση χορηγηθείσα πριν από την προσχώρηση — Κατάλληλα μέτρα — Άρρηκτος χαρακτήρας των δύο καθεστώτων ενισχύσεων — Μεταβολή των περιστάσεων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας)

(2014/C 45/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová και B. Stromsky)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Sitbon και F. Florindo, Gijón)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas και L. Liubertaitė), Ουγγαρία (εκπρόσωποι: G. Koós και M. Fehér καθώς και K. Szíjjártó), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: M. Szpunar και B. Majczyna)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως — Ακύρωση της αποφάσεως 2010/10/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Πολωνίας για την αγορά γεωργικών γαιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 (ΕΕ L 4, σ. 89) — Αναρμοδιότητα — Κατάχρηση εξουσίας — Παραβίαση της αρχής της αγαστής συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών και θεσμικών οργάνων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Ουγγαρία και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικά τους έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-118/10) ([1])

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 108, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ — Ενίσχυση χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Λετονίας για την αγορά γεωργικών γαιών — Αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων — Προσχώρηση της Δημοκρατίας της Λετονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Ενίσχυση χορηγηθείσα πριν από την προσχώρηση — Κατάλληλα μέτρα — Άρρηκτος χαρακτήρας των δύο καθεστώτων ενισχύσεων — Μεταβολή των περιστάσεων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας)

(2014/C 45/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová και A. Stobiecka-Kuik)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Sitbon και F. Florindo Gijón)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas και L. Liubertaitė)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως — Ακύρωση της αποφάσεως 2009/991/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Λετονίας για την αγορά γεωργικών γαιών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 (ΕΕ L 339, σ. 34) — Αναρμοδιότητα — Κατάχρηση εξουσίας — Παραβίαση της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Η Δημοκρατία της Λιθουανίας φέρει τα δικά της έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 113 της 1.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-121/10) ([1])

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 108, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ — Ενίσχυση χορηγηθείσα από την Ουγγαρία για την αγορά γεωργικών γαιών — Αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων — Κατάλληλα μέτρα — Άρρηκτος χαρακτήρας των δύο καθεστώτων ενισχύσεων — Μεταβολή των περιστάσεων — Εξαιρετικές περιστάσεις — Οικονομική κρίση — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας)

(2014/C 45/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Flynn, A. Stobiecka-Kuik και K. Walkerová)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Sitbon και F. Florindo Gijón)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: D. Kriaučiūnas και L. Liubertaitė), Ουγγαρία (εκπρόσωποι: G. Koós, M. Fehér και K. Szíjjártó), Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: M. Szpunar)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακυρώσεως — Ακύρωση της αποφάσεως 2009/1017/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, για τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσης από τις αρχές της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την αγορά γεωργικών γαιών μεταξύ

1ης Ιανουαρίου 2010 και 31ης Δεκεμβρίου 2013 (ΕΕ L 348, σ. 55) — Αναρμοδιότητα — Κατάχρηση εξουσίας — Παραβίαση της αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Η Δημοκρατία της Λιθουανίας, η Ουγγαρία και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 134 της 22.5.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Edison SpA

(Υπόθεση C-446/11 P) ([1])

(Αναίρεση — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του υπεροξειδίου του υδρογόνου και του υπερβορικού άλατος — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2014/C 45/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci et V. Bottka)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Edison SpA (εκπρόσωποι: M. Siragusa, R. Casati, M. Beretta, P. Merlino, F. Cannizzaro και E. Bruti Liberati, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-196/06, Edison κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση C(2006) 1766 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας), κατά το μέρος που αφορά την Edison SpA — Κανόνες για τον καταλογισμό των αντίθετων προς τον ανταγωνισμό πρακτικών της θυγατρικής εταιρίας στη μητρική της — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 311 της 22.10.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Caffaro Srl, υπό έκτακτη διαχείριση κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-447/11 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του υπεροξείδιου του υδρογόνου και του υπερβορικού άλατος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Υπολογισμός του προστίμου — Διάρκεια της παραβάσεως — Παραγραφή — Ελαφρυντικές περιστάσεις)

(2014/C 45/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Caffaro Srl, υπό έκτακτη διαχείριση (εκπρόσωποι: C. Biscaretti di Ruffia και E. Gambaro, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Malferrari, R. Striani και B. Gencarelli)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο πενταμελές τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-192/06, Caffaro κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε αίτημα για την ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 1766 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας), κατά το μέρος που η Επιτροπή επιβάλλει με αυτήν πρόστιμο, αλληλεγγύως, στην προσφεύγουσα και στην SNIA SpA, ή για τη μείωση του ποσού του εν λόγω προστίμου — Πρόστιμα — Ίση μεταχείριση — Παραγραφή — Υποχρέωση αιτιολογήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει την Caffaro Srl, υπό έκτακτη διαχείριση, στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 311 της 22.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — SNIA Spa, υπό έκτακτη διαχείριση κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-448/11 P) [1]

(Αναίρεση — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του υπεροξειδίου του υδρογόνου και του υπερβορικού νατρίου — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καταλογισμός της ευθύνης επί θεμάτων ανταγωνισμού — Κριτήριο της οικονομικής συνέχειας — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2014/C 45/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: SNIA Spa, υπό έκτακτη διαχείριση (εκπρόσωποι: A. Santa Maria, C. Biscaretti di Ruffia και E. Gambaro, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L Malferrari et B. Gencarelli)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο πενταμελές τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-194/06, SNIA κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή για τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 1766 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας), κατά το μέρος που η Επιτροπή επιβάλλει με αυτήν πρόστιμο από κοινού και εις ολόκληρον στην Caffaro Srl και στην SNIA SpA — Κανόνες περί καταλογισμού αντίθετων προς τον ανταγωνισμό πρακτικών σε περίπτωση συγχωνεύσεως — Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει την SNIA SpA, υπό έκτακτη διαχείριση, στα δικαστικά έξοδα.*

[1] ΕΕ C 311 σ. 22.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Solvay Solexis SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-449/11 P) [1]

(Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά του υπεροξείδιου του υδρογόνου και του υπερβορικού άλατος — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Έννοια των όρων «συμφωνία» και «εναρμονισμένη πρακτική» — Έννοια του όρου «ενιαία και διαρκής παράβαση» — Υπολογισμός του προστίμου)

(2014/C 45/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Solvay Solexis SpA (εκπρόσωποι: T. Salonico, G. L. Zampa και G. Barone, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, L. Malferrari και B. Gencarelli)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο πενταμελές τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-195/06, Solvay Solxis κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2006) 1766 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας), κατά το μέρος που αφορά την Solvay Solexis — Διάρκεια της παραβάσεως — Έννοια των όρων «συμφωνία» και «εναρμονισμένη πρακτική» — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει τη Solvay Solexis SpA στα δικαστικά έξοδα.*

[1] ΕΕ C 311 της 22.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Solvay SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-455/11 P) [1]

(Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Ευρωπαϊκή αγορά υπεροξειδίου του υδρογόνου και υπερβορικού άλατος — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Διάρκεια της παραβάσεως — Έννοιες της «συμφωνίας» και της «εναρμονισμένης πρακτικής» — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Μείωση του προστίμου)

(2014/C 45/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Solvay SA (εκπρόσωποι: O. W. Brouwer, advokaat, M. O'Regan, solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka, A. Biolan και J. Bourke, επικουρούμενοι από τη M. Gray, BL)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο πενταμελές τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011, T-186/06, Solvay κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε εν μέρει την προσφυγή με αιτήματα, αφενός, τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2006/903/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Μαΐου 2006, σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.620 — Υπεροξείδιο του υδρογόνου και υπερβορικό άλας) (ΕΕ L 353, σ. 54), που αφορούσε δέσμη συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών οι οποίες συνίσταντο σε ανταλλαγές πληροφοριών για τις τιμές και τον όγκο των πωλήσεων, σε κοινές αποφάσεις επί των τιμών και επί της μειώσεως της παραγωγικής ικανότητας εντός του ΕΟΧ και σε επιτήρηση της εφαρμογής των ως άνω συμφωνιών στην ευρωπαϊκή αγορά του υπεροξειδίου του υδρογόνου και του υπερβορικού άλατος, καθώς και, αφετέρου, την ακύρωση ή τη μείωση του επιβληθέντος στην αναιρεσείουσα προστίμου — Έννοιες «συμφωνία» και «εναρμονισμένη πρακτική»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αναίρεση και την ανταναίρεση.*

2) *Καταδικάζει τη Solvay SA στα δικαστικά έξοδα της αναιρέσεως.*

3) *Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανταναιρέσεως.*

[1] ΕΕ C 347 της 26.11.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-576/11) [1]

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 91/271/ΕΟΚ — Επεξεργασία των αστικών λυμάτων — Απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται παράβαση — Παράλειψη εκτελέσεως — Άρθρο 260 ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Επιβολή υποχρεώσεως καταβολής χρηματικής ποινής και κατ' αποκοπήν ποσού)

(2014/C 45/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet, B. Simon και E. Manhaeve)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: P. Frantzen και C. Schiltz)

Παρεμβαίνον υπέρ του καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: S. Behzadi-Spencer, C. Murrell και S. Ford)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Ελλιπής εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2006, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου (C-452/05) που αφορά τη μη μεταφορά των διατάξεων της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40) — Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 4, της προπαρατεθείσας οδηγίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της αποφάσεως της 23ης Νοεμβρίου 2006, Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου (C-452/05) παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.*

2) *Υποχρεώνει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», το κατ' αποκοπήν ποσό των 2 000 000 ευρώ.*

3) *Σε περίπτωση που η διαπιστωθείσα στο σημείο 1 παράβαση εξακολουθεί να υφίσταται κατά την ημερομηνία δημοσιεύσεως της παρούσας αποφάσεως, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου υποχρεώνεται να καταβάλλει στην Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», χρηματική ποινή 2 800 ευρώ ανά ημέρα καθυστερήσεως των μέτρων που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την προμνησθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της παρούσας αποφάσεως μέχρι την πλήρη συμμόρφωση προς την προμνησθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου.*

4) *Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.*

5) *Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδά του.*

---

(1) ΕΕ C 39 της 11.2.2012

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TVI Televisão Independente SA κατά Fazenda Pública

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-618/11, C-637/11 και C-659/11) (1)

(Φορολογία — ΦΠΑ — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 11, Α, παράγραφοι 1, στοιχείο α', 2, στοιχείο α', και 3, στοιχείο γ' — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 73, 78, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', και 79, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ' — Βάση επιβολής του οφειλόμενου για τις υπηρεσίες μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων ΦΠΑ — Τέλος μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων)

(2014/C 45/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TVI Televisão Independente SA

κατά

Fazenda Pública

Παρισταμένου του: Ministério Público,

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Supremo Tribunal Administrativo — Ερμηνεία του άρθρου 11Α, παράγραφοι 1, στοιχείο α', και 3, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) και των άρθρων 73 και 79, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Έννοια της αντιπαροχής, την οποία έλαβε ή πρόκειται να λάβει για ορισμένες πράξεις ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες — Τέλος μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων

Διατακτικό

Το άρθρο 11, Α, παράγραφοι 1, στοιχείο α', 2, στοιχείο α', και 3, στοιχείο γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, καθώς και τα άρθρα 73, 78, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', και 79, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι τέλος όπως το προβλεπόμενο από την πορτογαλική νομοθεσία τέλος μεταδόσεως υπέρ των κινηματογραφικών και οπτικοακουστικών τεχνών πρέπει να περιληφθεί στη βάση επιβολής του φόρου προστιθεμένης αξίας ο οποίος οφείλεται για τις υπηρεσίες μεταδόσεως εμπορικών διαφημίσεων.

---

(1) ΕΕ C 49 της 18.2.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-13/12 P) (1)

[Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 172/2008 — Εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Κίνας, Αιγύπτου, Καζακστάν, Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και Ρωσίας — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 9 — Τιμή εξαγωγής — Άρθρο 3, παράγραφοι 5 και 6 — Προσδιορισμός της ζημίας — Άρθρο 6, παράγραφος 7 — Έρευνα — Άρθρο 8, παράγραφος 4 — Προσφορά προς ανάληψη υποχρεώσεων — Μη εμπιστευτική περιγραφή — Άρθρο 20, παράγραφος 1 — Αποκάλυψη — Συμφωνία σταθεροποιήσεως και συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, αφετέρου]

(2014/C 45/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (εκπρόσωποι: P. Vander Schueren, advocaat, N. Mizulin, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τους G. Berrisch, Rechtsanwalt, και N. Chesaites, barrister), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. van Vliet και M. França)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Οκτωβρίου 2011, T-190/08, CHEMK και KF κατά Συμβουλίου, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση του κανονισμού

(ΕΚ) 172/2008 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 2008, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Καζακστάν, Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και Ρωσίας (ΕΕ L 55, σ. 6) και, επικουρικώς, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 28ης Φεβρουαρίου 2008, περί απορρίψεως της αιτήσεως των αναιρεσειουσών περί αναστολής των δασμών αντιντάμπινγκ που θέσπισε ο προσβαλλόμενος κανονισμός

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει τις Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) και Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) στα έξοδα της παρούσας δίκης.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.*

([1]) ΕΕ C 65 της 3.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αιτήσεις του Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Alessandra Venturini κατά A.S.L. Varese, κ.λπ. (C-159/12), Maria Rosa Gramegna κατά ASL Lodi, κ.λπ. (C-160/12), Anna Muzzio κατά ASL Pavia, κ.λπ. (C-161/12)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-159/12 έως C-161/12) ([1])

(Ελευθερία εγκατάστασης — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Δημόσια υγεία — Εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας απαγορεύεται στα καταστήματα παραφαρμακευτικών προϊόντων να πωλούν φάρμακα που χορηγούνται με ιατρική συνταγή και των οποίων το κόστος βαρύνει τον ασθενή)

(2014/C 45/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alessandra Venturini (C-159/12), Maria Rosa Gramegna (C-160/12), Anna Muzzio (C-161/12)

κατά

A.S.L. Varese, Ministero della Salute, Regione Lombardia, Comune di Saronno, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) (C-159/12), ASL Lodi, Ministero della Salute, Regione Lombardia, Comune di Sant'Angelo Lodigiano, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) (C-160/12), ASL Pavia, Ministero della Salute, Regione Lombardia, Comune di Bereguardo, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) (C-161/12)

παρισταμένης της: Federfarma — Federazione Nazionale Unitaria dei Titolari di Farmacia Italiani (C-159/12 έως C-161/12),

Αντικείμενο

Αιτήσεις προδικαστικής απόφασης — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Ερμηνεία των άρθρων 18 και 56 της ΣΛΕΕ καθώς και των άρθρων 101 και 102 της ΣΛΕΕ — Εθνική νομοθεσία απαγορεύουσα την πώληση φαρμάκων από κατάστημα παραφαρμακευτικών ειδών τα οποία χορηγούνται με ιατρική συνταγή, το κόστος των οποίων βαρύνει τον ασθενή

Διατακτικό

Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση όπως η εν προκειμένω επίμαχη, σύμφωνα με την οποία δεν επιτρέπεται σε φαρμακοποιό που έχει άδεια άσκησης επαγγέλματος και είναι εγγεγραμμένος στον οικείο επαγγελματικό σύλλογο, αλλά δεν είναι ιδιοκτήτης φαρμακείου εντεταγμένου στο «οργανόγραμμα», να προβαίνει στη λιανική πώληση, από το κατάστημα παραφαρμακευτικών προϊόντων ιδιοκτησίας του, και φαρμάκων που χορηγούνται με ιατρική συνταγή των οποίων το κόστος δεν καλύπτεται από το εθνικό σύστημα υγείας και βαρύνει εξ ολοκλήρου τον αγοραστή.

([1]) ΕΕ C 157 της 2.6.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Krajský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Radek Časta κατά Česká správa sociálního zabezpečení

(Υπόθεση C-166/12) ([1])

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων — Κανονισμοί (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 και (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 — Υπάλληλοι της Ένωσης — Συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί στο εθνικό σύστημα — Μεταφορά στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης — Μέθοδος υπολογισμού — Έννοια του όρου «κεφάλαιο που αντιπροσωπεύει τα δικαιώματα σύνταξης»]

(2014/C 45/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský soud v Praze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Radek Časta

Καθής: Česká správa sociálního zabezpečení

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Krajský soud v Praze — Ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΕ και του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του

κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής (ΕΕ L 56 σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, με τον οποίο τροποποιείται ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων καθώς και το καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 124 σ. 1) — Μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν αποκτηθεί πριν ο υπάλληλος εισέλθει στην υπηρεσία της Ένωσης — Έννοια του όρου «κεφάλαιο που αντιπροσωπεύει τα δικαιώματα σύνταξης» — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει μέθοδο υπολογισμού των δυνάμενων να μεταφερθούν συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, η αξία των οποίων υπολείπεται σημαντικά του ποσού των εισφορών που έχουν καταβληθεί στο εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 259/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και περί θεσπίσεως ειδικών μέτρων προσωρινώς εφαρμοστέων στους υπαλλήλους της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, έχει την έννοια ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να καθορίζει το ποσό του κεφαλαίου που αντιπροσωπεύει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα στηριζόμενο είτε στη μέθοδο του ασφαλιστικού στατιστικού ισοδυνάμου είτε στη μέθοδο του κατ' αποκοπήν ποσού της εξαγοράς, ή ακόμη και σε άλλες μεθόδους, στο μέτρο που το προς μεταφορά ποσό αντιπροσωπεύει κατ' ουσίαν τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί βάσει των προγενέστερων δραστηριοτήτων του οικείου υπαλλήλου.*

2) *Τα άρθρα 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του κανονισμού 259/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 723/2004, και 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αποκλείουν την εφαρμογή μιας μεθόδου υπολογισμού του κεφαλαίου που αντιπροσωπεύει τα κεκτημένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, όπως η προβλεπόμενη στην τσεχική ρύθμιση, ακόμη κι αν η εν λόγω μέθοδος συνεπάγεται τον καθορισμό του προς μεταφορά κεφαλαίου στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης σε ποσό υπολειπόμενο του ημίσεος των εισφορών που έχουν καταβάλει ο υπάλληλος και ο πρώην εργοδότης του στο εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα.*

3) *Τα άρθρα 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του κανονισμού 259/68, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 723/2004, και 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ έχουν την έννοια ότι, για τον υπολογισμό του ποσού του κεφαλαίου που αντιπροσωπεύει τα κεκτημένα στο εθνικό συνταξιοδοτικό σύστημα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, τα οποία πρόκειται να μεταφερθούν στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης, δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η περίοδος κατά την οποία ο υπάλληλος υπαγόταν ήδη στο εν λόγω δεύτερο συνταξιοδοτικό σύστημα.*

(1) ΕΕ C 200 της 7.7.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, Γαλλικής Δημοκρατίας, Ιταλικής Δημοκρατίας, Eurallumína SpA, Aughinish Alumina Ltd

(Υπόθεση C-272/12 P) (1)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών — Καθήκον του δικαστή — Λόγος που λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή της Ένωσης — Σχέση μεταξύ φορολογικής εναρμονίσεως και ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων — Αντίστοιχες αρμοδιότητες του Συμβουλίου και της Επιτροπής — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Τεκμήριο νομιμότητας των πράξεων της Ένωσης)

(2014/C 45/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci, G. Conte, D. Grespan και N. Khan καθώς και K. Walkerová)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon, επικουρούμενη από τον P. McGarry, SC), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και, αρχικώς, J. Gstalter, στη συνέχεια, N. Rouam), Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενη από τον G. Aiello, avvocato dello Stato), Eurallumina SpA (εκπρόσωποι: R. Denton και A. Στρατάκης, καθώς και L. Martin Alegi και Λ. Φιλίππου, solicitors), Aughinish Alumina Ltd (εκπρόσωποι: C. Waterson, καθώς και C. Little και J. Handoll, solicitors)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο πενταμελές τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2012 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-50/06 RENV, T- 56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV και T-69/06 RENV, Ιρλανδία κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση 2006/323/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην Gardanne, στην περιοχή Shannon και στη Σαρδηνία, η οποία εφαρμόζεται αντίστοιχα από τη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία (ΕΕ 2006, L 119, σ. 12) — Νομικά σφάλματα — Αναρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου — Διαδικαστικές πλημμέλειες που θίγουν τα συμφέροντα της Επιτροπής — Εξουσία του δικαστή — Παράβαση των άρθρων 87 και 88 ΕΚ και του άρθρου 61, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου — Έννοια του όρου «κρατικές ενισχύσεις» — Ζήτημα αν για τις επίμαχες απαλλαγές ευθύνονται τα κράτη μέλη ή το Συμβούλιο — Σχέση μεταξύ της φορολογικής εναρμονίσεως και των κρατικών ενισχύσεων — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Τεκμήριο νομιμότητας — Αρχή της χρηστής διοικήσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 21ης Μαρτίου 2012, T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV και T-69/06 RENV, Ιρλανδία κ.λπ. κατά Επιτροπής.*

2) *Αναπέμπει τις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV και T-69/06 RENV ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

3) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 235 της 4.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-280/12 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Υποχρέωση δικαιολογήσεως του μέτρου)

(2014/C 45/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bishop και R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian (εκπρόσωποι: A. Kronshagen και C. Hirtzberger, avocats), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: M. Κωνσταντινίδης)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του αναιρεσείοντος: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: J. Beeko και A. Robinson, επικουρούμενοι από τον S. Lee, barrister), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. Ranaivoson και D. Colas)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2012 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-439/10 και T-440/10, Fulmen και Mahmoudian κατά Συμβουλίου, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39), του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 195, σ. 25), καθώς και της αποφάσεως 2010/644/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413 (ΕΕ L 281, σ. 81), και του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (ΕΕ L 281, σ. 1) — Ειδικά περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό την παρεμπόδιση της διαδόσεως των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Πλάνη περί το δίκαιο — Εσφαλμένη εκτίμηση — Βάρος αποδείξεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Η Γαλλική Δημοκρατία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.*

([1]) ΕΕ C 235 της 4.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Central Administrativo Norte (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Maria Albertina Gomes Viana Novo κ.λπ. κατά Fundo de Garantia Salarial, IP

(Υπόθεση C-309/12) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 80/987/ΕΟΚ — Οδηγία 2002/74/ΕΚ — Προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη — Οργανισμοί εγγύησης — Περιορισμός της υποχρέωσης πληρωμής, την οποία υπέχουν οι οργανισμοί εγγύησης — Μισθολογικές απαιτήσεις που κατέστησαν ληξιπρόθεσμες έξι και πλέον μήνες προτού κινηθεί η διαδικασία για τη δικαστική αναγνώριση της αφερεγγυότητας του εργοδότη)

(2014/C 45/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Central Administrativo Norte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maria Albertina Gomes Viana Novo, Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes, Marcelino Jorge dos Santos Simões, Manuel Dourado Eusébio, Alberto Martins Mineiro, Armindo Gomes de Faria, José Fontes Cambas, Alberto Martins do Alto, José Manuel Silva Correia, Marilde Marisa Moreira Marques Moita, José Rodrigues Salgado Almeida, Carlos Manuel Sousa Oliveira, Manuel da Costa Moreira, Paulo da Costa Moreira, José Manuel Serra da Fonseca, Ademar Daniel Lourenço Dias, Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira

κατά

Fundo de Garantia Salarial, IP

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Tribunal Central Administrativo do Norte — Ερμηνεία των άρθρων 4 και 10 της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητος του εργοδότη (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35) — Περιορισμός της υποχρέωσης των οργανισμών εγγυήσεως προς πληρωμή — Εθνική ρύθμιση η οποία περιορίζει την εν λόγω υποχρέωση στις απαιτήσεις οι οποίες κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά το διάστημα των έξι μηνών που προηγούνται της κίνησης ένδικης διαδικασίας για την κήρυξη της αφερεγγυότητας του εργοδότη — Εφαρμογή του περιορισμού αυτού στην περίπτωση άσκησης αγωγής ενώπιον των δικαστηρίων εργατικών διαφορών με αίτημα την αναγνώριση απαιτήσεων που παρέμεναν ανεξόφλητες για έξι μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία κατέστησαν ληξιπρόθεσμες

Διατακτικό

Η οδηγία 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητος του εργοδότη, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2002/74/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, έχει την έννοια ότι επιτρέπει εθνική ρύθμιση η οποία δεν εγγυάται τις μισθολογικές απαιτήσεις που έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες έξι και πλέον μήνες προτού κινηθεί η διαδικασία για τη δικαστική αναγνώριση της αφερεγγυότητας του εργοδότη, ακόμα και στην περίπτωση όπου οι οικείοι εργαζόμενοι είχαν ασκήσει, πριν από την έναρξη της εξάμηνης αυτής περιόδου, αγωγή κατά του εργοδότη, με αίτημα την αναγνώριση του οφειλόμενου ποσού και την αναγκαστική του είσπραξη.

(1) ΕΕ C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister Finansów κατά MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

(Υπόθεση C-319/12) (1)

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 132 έως 134 και 168 — Απαλλαγές — Εκπαιδευτικές υπηρεσίες που παρέχονται από ιδιωτικούς οργανισμούς για κερδοσκοπικούς σκοπούς — Δικαίωμα εκπτώσεως)

(2014/C 45/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Minister Finansów

κατά

MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Naczelny Sąd Administracyjny — Ερμηνεία του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', των άρθρων 133, 134 και 168, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα, αντιθέτως προς την οδηγία, την απαλλαγή από τον ΦΠΑ των εκπαιδευτικών υπηρεσιών που παρέχονται από ιδιωτικούς οργανισμούς για κερδοσκοπικούς σκοπούς — Άρνηση παροχής σε έναν τέτοιο οργανισμό, ο οποίος έτυχε της απαλλαγής, του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ επί των εισροών

Διατακτικό

1) *Τα άρθρα 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', 133 και 134 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν την απαλλαγή από τον φόρο προστιθεμένης αξίας των εκπαιδευτικών υπηρεσιών που παρέχονται από μη δημόσιους οργανισμούς για εμπορικούς σκοπούς. Εντούτοις, το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της οδηγίας αυτής δεν επιτρέπει να απαλλάσσονται γενικώς όλες οι παροχές εκπαιδευτικών υπηρεσιών, χωρίς να εξετάζονται οι σκοποί τους οποίους επιδιώκουν οι μη δημόσιοι οργανισμοί που παρέχουν τις υπηρεσίες αυτές.*

2) *Ένας υποκείμενος στον φόρο δεν μπορεί να προβάλει, δυνάμει του άρθρου 168 της οδηγίας 2006/112 ή της διατάξεως του εθνικού δικαίου για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στην εσωτερική έννομη τάξη, δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθεμένης αξίας επί των εισροών αν, λόγω απαλλαγής προβλεπόμενης από το εθνικό δίκαιο κατά παράβαση του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της οδηγίας αυτής, οι εκπαιδευτικές υπηρεσίες που παρέχει στο μεταγενέστερο στάδιο δεν υπόκεινται σε φόρο προστιθεμένης αξίας.*

Ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο μπορεί όμως να επικαλεσθεί το ασύμβατο της ανωτέρω απαλλαγής προς το άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο θ', της οδηγίας 2006/112, προκειμένου το άρθρο αυτό να μην εφαρμοσθεί στην περίπτωσή του, εφόσον, λαμβανομένου υπόψη του περιθωρίου εκτιμήσεως που η διάταξη αυτή παρέχει στα κράτη μέλη, ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο δεν μπορεί αντικειμενικώς να θεωρηθεί ως οργανισμός με σκοπούς παρεμφερείς προς τους σκοπούς ενός εκπαιδευτικού οργανισμού δημοσίου δικαίου, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

Στην τελευταία αυτή περίπτωση, θα επιβληθεί φόρος προστιθεμένης αξίας επί των εκπαιδευτικών υπηρεσιών τις οποίες παρέχει ο εν λόγω υποκείμενος στον φόρο και αυτός θα είναι τότε σε θέση να τύχει του δικαιώματος εκπτώσεως του καταβληθέντος φόρου προστιθεμένης αξίας επί των εισροών.

(1) ΕΕ C 287 της 22.9.2012

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Asylgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Shamso Abdullahi κατά Bundesasylamt

(Υπόθεση C-394/12) ([1])

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου — Κανονισμός (ΕΚ) 343/2003 — Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου — Έλεγχος της τηρήσεως των κριτηρίων βάσει των οποίων θεμελιώνεται ευθύνη για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου — Έκταση του δικαστικού ελέγχου]

(2014/C 45/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Asylgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Shamso Abdullahi

κατά

Bundesasylamt

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Asylgerichtshof — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (ΕΕ L 50, σ. 1) και, ιδίως, των άρθρων του 10, 16, 18 και 19, καθώς και του κανονισμού (ΕΚ) 1560/2003 της Επιτροπής, της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου (ΕΕ L 222, σ. 3) — Σομαλή υπήκοος που διέσχισε τα σύνορα της Ένωσης στην Ελλάδα, από την οποία μετέβη στη συνέχεια, μέσω τρίτων χωρών και της Ουγγαρίας, στην Αυστρία όπου υπέβαλε αίτηση ασύλου, ενώ είχε παρέλθει χρόνος μικρότερος του δωδεκαμήνου από την πρώτη είσοδο στο έδαφος της Ένωσης — Προσδιορισμός του υπεύθυνου κράτους μέλους για την εξέταση της εν λόγω αιτήσεως ασύλου

Διατακτικό

Το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, έχει την έννοια ότι σε περίπτωση στην οποία κράτος μέλος έχει δεχθεί την αναδοχή του αιτούντος άσυλο κατ' εφαρμογήν του κριτηρίου του άρθρου 10, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, δηλαδή υπό την ιδιότητα του κράτους μέλους της πρώτης εισόδου του αιτούντος άσυλο στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο ως άνω αιτών δεν μπορεί να αμφισβητήσει την επιλογή του κριτηρίου αυτού παρά μόνον επικαλούμενος την ύπαρξη συστημικών πλημμελειών όσον αφορά τη διαδικασία χορηγήσεως ασύλου και τις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο στο κράτος μέλος αυτό οι οποίες αποτελούν σοβαρούς και αποδεδειγμένους λόγους που να πείθουν ότι ο εν λόγω αιτών θα διατρέξει ουσιαστικό κίνδυνο να υποστεί απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση, κατά την έννοια του άρθρου 4 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

([1]) ΕΕ C 343 της 10.11.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Audiencia Provincial de Salamanca (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León κατά Anuntis Segundamano España SL

(Υπόθεση C-413/12) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Αγωγή παραλείψεως ασκηθείσα από περιφερειακή ένωση προστασίας καταναλωτών — Κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο — Δεν χωρεί ένδικο μέσο κατά πρωτόδικης αποφάσεως με την οποία διαπιστώνεται η έλλειψη κατά τόπον αρμοδιότητας του δικαστηρίου — Αρχή της δικονομικής αυτονομίας των κρατών μελών — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας)

(2014/C 45/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Salamanca

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León

κατά

Anuntis Segundamano España SL

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Audiencia Provincial de Salamanca — Ισπανία — Ερμηνεία των άρθρων 4, 12, 114 και 169 ΣΛΕΕ, του άρθρου 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2000, C 364, σ. 1) και της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Κατάλληλα και αποτελεσματικά μέτρα για να παύσει η χρήση καταχρηστικών ρητρών — Προληπτική δράση συλλογικού συμφέροντος αναληφθείσα από ένωση για την προστασία των καταναλωτών και σκοπούσα στην απαγόρευση χρησιμοποιήσεως από έμπορο καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις που συνάπτει με καταναλωτές — Εθνικές δικονομικές διατάξεις που παρέχουν αρμοδιότητα στο δικαστήριο της περιφέρειας στην οποία ο εναγόμενος έχει την έδρα του — Εθνική νομοθεσία που αποκλείει κάθε ένδικο μέσο κατά αποφάσεως με την οποία κρίνεται ότι το δικαστήριο είναι κατά τόπον αναρμόδιο

Διατακτικό

Η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, καθώς και οι αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη, κατά την οποία, σε περίπτωση αγωγής παραλείψεως ασκηθείσας από ενώσεις καταναλωτών, αφενός, η αγωγή αυτή πρέπει να παραπέμπεται ενώπιον των δικαστηρίων στην περιφέρεια των οποίων έχει την έδρα ή την κατοικία του ο εναγόμενος, και, αφετέρου, η απόφαση με την οποία πρωτοβάθμιο δικαστήριο διαπιστώνει την έλλειψη της κατά τόπον αρμοδιότητάς του δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

([1]) ΕΕ C 379 της 8.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — HARK GmbH & Co. KG Kamin- und Kachelofenbau κατά Hauptzollamt Duisburg

(Υπόθεση C-450/12) ([1])

(Κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 7307 και 7321 — Σετ σωλήνων για θερμάστρες — «Μέρη» θερμαστρών και «εξαρτήματα σωληνώσεων»)

(2014/C 45/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

HARK GmbH & Co. KG Kamin- und Kachelofenbau

κατά

Hauptzollamt Duisburg

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1031/2008 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2008 (ΕΕ L 291, σ. 1) — Ερμηνεία των κλάσεων 7307 και 7321 — Κατάταξη των σωληνώσεων θερμάστρας

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1031/2008 της Επιτροπής, της 19ης Σεπτεμβρίου 2008, έχει την έννοια ότι σετ σωλήνων για θερμάστρες όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο περιέχει ένα ορθογώνιο τεμάχιο σωλήνωσης από χάλυβα, με εξωτερική διάμετρο 154 —mm και εξωτερικές διαστάσεις 495 —mm —× 595 —mm, με στρώση ανθεκτικού στις υψηλές θερμοκρασίες βερνικιού και με κλείστρο ασφαλείας ώστε να είναι δυνατός ο εσωτερικός καθαρισμός, ένα εξάρτημα σύνδεσης με την καπνοδόχο και ένα κατάλληλο διάφραγμα, πρέπει να υπαχθεί στην κλάση 7321 της ΣΟ ως χαλύβδινο μέρος θερμάστρας.

([1]) ΕΕ C 389 της 15.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία την οποία κίνησε η X

(Υπόθεση C-486/12) ([1])

(Προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα — Οδηγία 95/46/ΕΚ — Προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος προσβάσεως — Είσπραξη υπερβολικών τελών)

(2014/C 45/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο renvoi

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Διαδικασία την οποία κίνησε η

X

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Κάτω Χώρες — Ερμηνεία του άρθρου 12, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31) — Δικαίωμα προσβάσεως στα δεδομένα — Γνωστοποίηση των υπό επεξεργασία δεδομένων — Έννοια — Παροχή προσβάσεως στα δεδομένα — Επιβολή τέλους

Διατακτικό

1) *Το άρθρο 12, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την είσπραξη τέλους για τη γνωστοποίηση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εκ μέρους δημόσιας αρχής.*

2) *Το άρθρο 12, στοιχείο α', της οδηγίας 95/46 έχει την έννοια ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το ποσό του επιβαλλόμενου τέλους για την άσκηση του δικαιώματος προσβάσεως στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν είναι υπερβολικό κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, το εν λόγω ποσό δεν πρέπει να υπερβαίνει το κόστος της γνωστοποιήσεως των οικείων δεδομένων. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να προβεί στην αναγκαία επαλήθευση λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης.*

---

(1) ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eli Lilly and Company Ltd κατά Human Genome Sciences Inc

(Υπόθεση C-493/12) (1)

[Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορηγήσεως του πιστοποιητικού — Έννοια της φράσεως «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Διατύπωση των αξιώσεων του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας — Ακρίβεια και εξειδικευμένο περιεχόμενο — Λειτουργικός ορισμός δραστικής ουσίας — Δομικός ορισμός δραστικής ουσίας — Σύμβαση για το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας]

(2014/C 45/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eli Lilly and Company Ltd

κατά

Human Genome Sciences Inc

Αντικείμενο

Ερμηνεία του άρθρου 3, στοιχεία α' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 152, σ. 1) — Προϋποθέσεις χορηγήσεως πιστοποιητικού — Έννοια της φράσεως «προϊόν που προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια εκτιμήσεως — Εφαρμογή των κριτηρίων επί των προϊόντων τα οποία δεν συνίστανται σε συνδυασμό φαρμάκων και ιατροτεχνολογικών προϊόντων

Διατακτικό

Το άρθρο 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχει την έννοια ότι, για να μπορεί να γίνεται δεκτό ότι ορισμένη δραστική ουσία «προστατεύεται με ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, η δραστική ουσία αυτή δεν είναι υποχρεωτικό να αναφέρεται στο κείμενο των αξιώσεων του ως άνω διπλώματος ευρεσιτεχνίας υπό τη μορφή συντακτικού τύπου. Εφόσον η εν λόγω δραστική ουσία καλύπτεται από περιγραφή των λειτουργικών χαρακτηριστικών της στο κείμενο των αξιώσεων διπλώματος ευρεσιτεχνίας χορηγηθέντος από το Ευρωπαϊκό Γραφείο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, το ως άνω άρθρο 3, στοιχείο α', δεν αντιτίθενται καταρχήν στη χορήγηση συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για αυτή τη δραστική ουσία, υπό την προϋπόθεση όμως ότι, βάσει των αξιώσεων αυτών, ερμηνευόμενων ιδίως υπό το πρίσμα της περιγραφής της εφευρέσεως, όπως επιτάσσουν το άρθρο 69 της Συμβάσεως για το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και το πρωτόκολλο για την ερμηνεία του άρθρου αυτού, είναι δυνατό να συναχθεί ότι οι ως άνω αξιώσεις αφορούσαν, εμμέσως πλην όμως κατά λογική αναγκαιότητα, την επίμαχη δραστική ουσία κατά τρόπο εξειδικευμένο, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

---

(1) ΕΕ C 9 της 12.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Landesgericht Salzburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Walter Vapenik κατά Josef Thurner

(Υπόθεση C-508/12) (1)

[Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 805/2004 — Ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις — Προϋποθέσεις για την πιστοποίηση δικαστικής αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου — Περίπτωση κατά την οποία η δικαστική απόφαση εκδόθηκε στο κράτος μέλος του δανειστή, στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ δύο προσώπων που δεν ασκούσαν εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες]

(2014/C 45/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Walter Vapenik

κατά

Josef Thurner

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Landesgericht Salzburg — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις (ΕΕ L 143, σ. 15) — Προϋποθέσεις για να κηρυχθεί εκτελεστός τίτλος η δικαστική απόφαση που αφορά μη αμφισβητούμενη αξίωση — Περίπτωση στην οποία η δικαστική απόφαση εκδόθηκε στο κράτος μέλος του δανειστή στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ δύο καταναλωτών

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, έχει την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται επί συμβάσεων που συνάπτονται μεταξύ δύο προσώπων τα οποία δεν ασκούν εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες.

---

(1) ΕΕ C 46 της 16.2.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Landesgericht Salzburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH κατά Land Salzburg

(Υπόθεση C-514/12) (1)

[Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει τη μερική προσμέτρηση της προϋπηρεσίας που συμπληρώθηκε σε εργοδότες πλην του Land Salzburg — Περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων — Δικαιολόγηση — Επιτακτικοί λόγοι γενικού συμφέροντος — Σκοπός που έγκειται στο να διατηρηθεί η αφοσίωση — Απλούστευση των διοικητικών διατυπώσεων — Διαφάνεια]

(2014/C 45/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH

κατά

Land Salzburg

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Landesgericht Salzburg — Ερμηνεία του άρθρου 45 ΣΛΕΕ καθώς και του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (ΕΕ L 141, σ. 1) — Αποδοχές των απασχολούμενων βάσει σχέσεως ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου σε κράτος μέλος — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει την προσμέτρηση ολόκληρης της προϋπηρεσίας που συμπληρώθηκε σε συγκεκριμένο ανήκοντα στο Δημόσιο εργοδότη, αλλά για την προϋπηρεσία σε άλλους εργοδότες με δημόσιο ή ιδιωτικό χαρακτήρα προβλέπει την προσμέτρηση μόνο ενός ποσοστού της προϋπηρεσίας που συμπληρώθηκε μετά από ορισμένη ηλικία

Διατακτικό

Τα άρθρα 45 ΣΛΕΕ και 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας, για τον προσδιορισμό της ημερομηνίας από την οποία υπολογίζεται η αρχαιότητα των υπαλλήλων ενός οργανισμού περιφερειακής αυτοδιοικήσεως για τους σκοπούς της ανόδου τους στα ανώτερα μισθολογικά κλιμάκια της κατηγορίας τους, ο μεν χρόνος αδιάκοπης προϋπηρεσίας που έχουν συμπληρώσει στον ως άνω οργανισμό περιφερειακής αυτοδιοικήσεως προσμετράται εξ ολοκλήρου, ενώ οποιοσδήποτε άλλος χρόνος προϋπηρεσίας προσμετράται μόνο μερικώς.

---

(1) ΕΕ C 63 της 2.3.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Dirextra Alta Formazione srl κατά Regione Puglia

(Υπόθεση C-523/12) (1)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Κρατικές επιδοτήσεις συγχρηματοδοτούμενες από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο για φοιτητές εγγεγραμμένους σε πρόγραμμα εξειδικεύσεως μεταπτυχιακών σπουδών — Τοπική κανονιστική ρύθμιση σκοπούσα στη βελτίωση του τοπικού επιπέδου εκπαιδεύσεως, η οποία εξαρτά τη χορήγηση υποτροφιών από προϋποθέσεις που αφορούν τους φορείς που οργανώνουν τις μεταπτυχιακές σπουδές — Προϋπόθεση πείρας δέκα συναπτών ετών)

(2014/C 45/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (Ιταλία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dirextra Alta Formazione srl

κατά

Regione Puglia

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia — Ερμηνεία των άρθρων 56, 101 και 107 ΣΛΕΕ — Ερμηνεία των άρθρων 9 και 10 της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και των άρθρων 11 και 14 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Κρατικές επιδοτήσεις συγχρηματοδοτούμενες από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, υπέρ των εγγεγραμμένων για μεταπτυχιακές σπουδές φοιτητών — Τοπική κανονιστική ρύθμιση σκοπούσα στη βελτίωση του τοπικού επιπέδου εκπαιδεύσεως και εξαρτώσα τη χορήγηση υποτροφιών για σπουδές από το επίπεδο επαγγελματισμού των φορέων οι οποίοι διοργανώνουν τις μεταπτυχιακές σπουδές — Φορέας διαθέτων μεν την απαιτούμενη πείρα ως προς τον αριθμό των πραγματοποιηθεισών ωρών διδασκαλίας αλλά όχι σύμφωνα με τον προβλεπόμενο τρόπο και χρόνο

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική διάταξη όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία απαιτεί οι οργανισμοί τριτοβάθμιας εκπαιδεύσεως στους οποίους σκοπεύουν να εγγραφούν οι φοιτητές που ζητούν τοπική υποτροφία, χρηματοδοτούμενη ιδίως από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, να αποδεικνύουν δεκαετή πείρα, όταν οι οργανισμοί αυτοί δεν είναι αναγνωρισμένα από το εθνικό δίκαιο πανεπιστήμια ούτε οργανισμοί που απονέμουν master με πιστοποίηση.

([1]) ΕΕ C 32 της 2.2.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Riigikohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nordecon AS, Ramboll Eesti AS κατά Rahandusministeerium

(Υπόθεση C-561/12) ([1])

(Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία με διαπραγμάτευση με δημοσίευση σχετικής προκηρύξεως — Δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να διεξάγει διαπραγματεύσεις για προσφορές που δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις δεσμευτικού χαρακτήρα που έχουν καθοριστεί με τις τεχνικές προδιαγραφές τις οποίες περιλαμβάνει η συγγραφή υποχρεώσεων της δημοσίας συμβάσεως)

(2014/C 45/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nordecon AS, Ramboll Eesti AS

κατά

Rahandusministeerium

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Riigikohus — Ερμηνεία του άρθρου 30, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114) — Διαδικασία με διαπραγμάτευση με δημοσίευση σχετικής προκηρύξεως — Δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να διεξάγει διαπραγματεύσεις σε σχέση με προσφορές οι οποίες δεν είναι σύμφωνες με τις δεσμευτικού χαρακτήρα απαιτήσεις των τεχνικών προδιαγραφών που έχουν καθοριστεί με τη συγγραφή υποχρεώσεων της δημόσιας συμβάσεως — Τροποποίηση των τεχνικών προδιαγραφών κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων — Δυνατότητα αναθέσεως της δημόσιας συμβάσεως στον διαγωνιζόμενο που υπέβαλε προσφορά η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις ως άνω τεχνικές προδιαγραφές

Διατακτικό

Το άρθρο 30, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, δεν επιτρέπει στην αναθέτουσα αρχή να διεξάγει διαπραγματεύσεις με τους διαγωνιζομένους σε σχέση με προσφορές που δεν ανταποκρίνονται στις δεσμευτικού χαρακτήρα απαιτήσεις οι οποίες έχουν καθοριστεί με τις τεχνικές προδιαγραφές της συμβάσεως.

([1]) ΕΕ C 38 της 9.2.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Ivan Jurašinović κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-576/12 P) ([1])

[Αναίρεση — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη και τρίτη περίπτωση — Δημόσια ασφάλεια — Διεθνείς σχέσεις]

(2014/C 45/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Ivan Jurašinović (εκπρόσωπος: N. Amara-Lebret, avocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Pellinghelli και B. Driessen)

Αντικείμενο

Αναίρεση που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 3ης Οκτωβρίου 2012, Jurašinović κατά Συμβουλίου (T-465/09), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 2009, περί χορηγήσεως μερικής προσβάσεως σε ορισμένες εκθέσεις που συνέταξαν οι παρατηρητές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ήσαν παρόντες στην Κροατία, στην περιοχή του Knin, μεταξύ της 1ης και της 31ης Αυγούστου 1995 — Αίτηση για πρόσβαση στα έγγραφα του Συμβουλίου — Προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη — Παράβαση των άρθρων 4, παρ. 1, και 9 του κανονισμού 1049/2001, του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ης Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43) — Εκθέσεις των παρατηρητών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Κροατία — Εξαιρέσεις στο δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα — Ευαίσθητα έγγραφα — Κίνδυνος προσβολής της προστασίας των διεθνών σχέσεων — Προγενέστερη κοινοποίηση των εγγράφων αυτών σε έναν από τους κατηγορούμενους στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για την πρώην Γιουγκοσλαβία — Προσβολή της ομαλής διεξαγωγής της ποινικής διαδικασίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Καταδικάζει τον I. Jurašinović στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 32 της 2.2.2013

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακία) στις 29 Οκτωβρίου 2013 — CD Consulting s.r.o. κατά Marián Vasko

(Υπόθεση C-558/13)

(2014/C 45/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Prešove

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: CD Consulting s.r.o.

Εφεσίβλητος: Marián Vasko

Προδικαστικό ερώτημα

Προσκρούει στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ (1) του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και στο άρθρο 4 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ (2) του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, νομική διάταξη κράτους μέλους, όπως η επίμαχη εν προκειμένω, η οποία δεν επιτρέπει, κατά κανόνα, σε κανένα στάδιο της διαδικασίας στον εθνικό δικαστή που καλείται να αποφανθεί επί των δικαιωμάτων που πηγάζουν από οπισθογραφημένη συναλλαγματική να προβεί σε αυτεπάγγελτη εξέταση της συμβάσεως στην οποία ανάγεται η συναλλαγματική, της έννομης σχέσεως και του ενδεχομένως καταχρηστικού χαρακτήρα των όρων της εν λόγω συμβάσεως, ούτε σε αυτεπάγγελτο έλεγχο ενδεχόμενης παραβάσεως των κανόνων περί μνείας του συνολικού ετησίου πραγματικού επιτοκίου σε σύμβαση καταναλωτικής πίστεως;

(1) ΕΕ L 95. σ. 29.
(2) ΕΕ L 42, σ. 48.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 30 Οκτωβρίου 2013 — Finanzamt Dortmund-Unna κατά Josef Grünewald

(Υπόθεση C-559/13)

(2014/C 45/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείον: Finanzamt Dortmund-Unna

Αναιρεσίβλητος: Josef Grünewald

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει προς το άρθρο 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης η ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία δεν εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα οι ιδιωτικές πρόσοδοι διατροφής υποκειμένων στον φόρο κατοίκων αλλοδαπής, οι οποίες συνδέονται με μεταβίβαση ευρισκόμενης στην ημεδαπή προσοδοφόρας περιουσίας εν είδει δωρεάς προς νόμιμο κληρονόμο, ενώ εκπίπτουν αντίστοιχες καταβολές τέτοιων προσόδων στην περίπτωση καθεστώτος πλήρους φορολογήσεως, πλην όμως η έκπτωση έχει ως συνέπεια αντίστοιχη υποχρέωση καταβολής φόρου για τον (υποκείμενο πλήρως στον φόρο εισοδήματος) δικαιούχο της προσόδου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Obvodní soud pro Prahu 1 (Τσεχική Δημοκρατία) στις 29 Οκτωβρίου 2013 — Hoštická a.s. κ.λπ. κατά Ministerstvo zemědělství

(Υπόθεση C-561/13)

(2014/C 45/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Obvodní soud pro Prahu 1

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Hoštická a.s., Jaroslav Haškovec, Zemědělské družstvo Senice na Hané

Καθού: Ministerstvo zemědělství

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 126 του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου [1] την έννοια ότι η χωριστή ενίσχυση για τη ζάχαρη είναι αποσυνδεδεμένη ενίσχυση;

2) Έχει το άρθρο 126, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου την έννοια ότι η αντιπροσωπευτική περίοδος που επελέγη από τα κράτη μέλη βάσει του άρθρου 143βα, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου [2], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 319/2006 του Συμβουλίου [3], εμπίπτει στα «*κριτήρια που ενέκριναν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη το 2006 και 2007*;

[1] Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ L 30, σ. 16).

[2] Κανονισμός 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1).

[3] Κανονισμός (ΕΚ) 319/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς (ΕΕ L 58, σ. 32).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Νοεμβρίου 2013 η Total SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-548/08, Total SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-597/13 P)

(2014/C 45/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Total SA (εκπρόσωποι: E. Morgan de Rivery, E. Lagathu, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— κυρίως:

— να αναιρέσει εν όλω, βάσει των άρθρων 256 ΣΛΕΕ και 56 του Πρωτοκόλλου 3 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, T-548/08, Total κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής ·

— να κάνει δεκτά τα αιτήματα που υπέβαλε πρωτοδίκως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·

— κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2008) 5476 τελικό, της 1ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/39.181 — Κηροί κηροποιίας) στο μέτρο που αφορά την Total·

— επικουρικώς, να ασκήσει την εξουσία μεταρρυθμίσεως της παρέχει το άρθρο 261 ΣΛΕΕ προκειμένου να μειώσει το ύψος του προστίμου που επεβλήθη στην Total.

— σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υπεβλήθη η Total κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς της η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις κύριους και τρεις επικουρικούς λόγους.

Πρώτον, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραβίασε την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως, καθόσον εξέδωσε την ίδια ημερομηνία δύο αποφάσεις οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της φύσεως της ευθύνης που της καταλογίσθηκε, και, κατά συνέπεια, κατέστησαν βαρύτερη την ευθύνη αυτή.

Δεύτερον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η αιτιολογία της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει πλάνη περί το δίκαιο. Αφενός, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας τον οποίο άσκησε, διότι δεν ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής λόγω για παραβάσεως εκ μέρους του εν λόγω θεσμικού οργάνου της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως την οποία υπέχει. Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας μεταρρυθμίσεως που του παρέχει το άρθρο 261 ΣΛΕΕ.

Τρίτον, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας μεταρρυθμίσεως που του παρέχει του άρθρου 261 ΣΛΕΕ, διότι αρνήθηκε να μειώσει το πρόστιμο της αναιρεσείουσας κατά την ίδια αναλογία με τη μείωση του επιβληθέντος στη θυγατρική εταιρία Total Raffinage Marketing προστίμου. Το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, εκτίμησε εσφαλμένα το εύρος της εξουσίας του μεταρρυθμίσεως, τροποποιώντας τον εις ολόκληρον και ενιαίο χαρακτήρα ευθύνης της αναιρεσείουσας και της θυγατρικής, ενώ είχε την εξουσία να τροποποιήσει μόνο το ύψος του προστίμου. Αφετέρου, η

αναιρεσείουσα φρονεί ότι η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου αντιβαίνει στη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την εις ολόκληρον ευθύνη μητρικής εταιρίας λόγω παράνομης συμπεριφοράς της θυγατρικής, καθώς και στις αρχές της ισότητας, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας.x

Τέταρτον, η αναιρεσείουσα καλεί το Δικαστήριο, επικουρικώς, να ασκήσει τη δική του εξουσία μεταρρυθμίσεως και να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει το ύψος του προστίμου.

Πέμπτον, ζητεί από το Δικαστήριο την περιορισμένη μεταρρύθμιση του ύψους του προστίμου, για να το εναρμονίσει με το πρόστιμο που επεβλήθη στην υπόθεση T-566/08 σε βάρος της θυγατρικής Total Raffinage Marketing.

Τέλος, ζητεί από το Δικαστήριο να μεταρρυθμίσει το βασικό ποσό του προστίμου για να το εναρμονίσει με αυτό που επεβλήθη στην υπόθεση T-566/08 στη θυγατρική Total Raffinage Marketing ή, σε περίπτωση που ασκηθεί αναίρεση, να το εναρμονίσει με αυτό που θα επιβληθεί με την απόφαση που θα εκδοθεί από το Δικαστήριο επί της αναιρέσεως, εφόσον η υπόθεση θεωρηθεί ώριμη προς εκδίκαση, ή με την απόφαση που θα εκδοθεί από το Γενικό Δικαστήριο κατόπιν αναπομπής από το Δικαστήριο.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2013 ο Issam Anbouba κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-563/11, Anbouba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-605/13 P)

(2014/C 45/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Issam Anbouba (εκπρόσωποι: J.-M. Salva και M.-A. Bastin, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, T-563/11, Issam Anbouba κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— να αναγνωρίσει ότι η απόφαση περί εγγραφής του αναιρεσείοντος στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων επί των οποίων επιβάλλονται οι οικονομικές κυρώσεις είναι παράνομη·

— να ακυρώσει τις αποφάσεις και τους κανονισμούς που προσβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-563/11·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς του ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους.

Πρώτον, ο αναιρεσείων εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι το Συμβούλιο, αδυνατώντας να αποδείξει την υποστήριξη του αναιρεσείοντος προς το συριακό καθεστώς, ορθώς εφάρμοσε ένα τεκμήριο περί του ότι οι διευθυντές των βασικών επιχειρήσεων της Συρίας υποστήριζαν το συριακό καθεστώς. Το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως του τεκμηρίου αυτού. Συγκεκριμένα, λόγω της ιδιαιτέρως σοβαρής και επαχθούς φύσεως των περιοριστικών μέτρων, δεν επιτρέπεται αυτά να λαμβάνονται βάσει τεκμηρίου το οποίο δεν προβλέπεται σε καμία κανονιστική πράξη. Το δεύτερο σκέλος του λόγου αναιρέσεως αντλείται από τον δυσανάλογο χαρακτήρα του τεκμηρίου αυτού σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, ειδικά λόγω του ιδιαιτέρως γενικού χαρακτήρα του. Το τρίτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως αντλείται από τον αμάχητο χαρακτήρα του τεκμηρίου αυτού. Είναι πρακτικώς αδύνατον να υπάρξει αρνητική απόδειξη σχετικά με την απουσία υποστηρίξεως προς το καθεστώς και η θετική απόδειξη της αντιθέσεως προς το καθεστώς δεν μπορεί ευλόγως να θεωρηθεί ως το μοναδικό μέσο αποδείξεως της απουσίας δεσμών με το καθεστώς.

Δεύτερον, ο αναιρεσείων προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι εξέδωσε απόφαση χωρίς να προσκομισθούν αποδείξεις από το Συμβούλιο. Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως ο αναιρεσείων προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, αφενός, καθόσον δεν άσκησε τον συνήθη έλεγχο στις προσβαλλόμενες αποφάσεις και, αφετέρου, καθόσον εξέδωσε απόφαση χωρίς να προσκομισθούν αποδείξεις από το Συμβούλιο. Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως ο αναιρεσείων προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι, με την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση δεν έκρινε ανεπίτρεπτη την πρόδηλη παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του αναιρεσείοντος. Το Γενικό Δικαστήριο απάλλαξε το Συμβούλιο από τη υποχρέωση να γνωστοποιήσει αποδεικτικά στοιχεία ή τους λόγους που δικαιολογούσαν τη μη γνωστοποίηση των στοιχείων αυτών και δέχτηκε ότι το Συμβούλιο μπορούσε να στηρίξει την απόφασή του αποκλειστικά σε ένα τεκμήριο το οποίο δεν μπορούσε να εφαρμόσει νομίμως.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Νοεμβρίου 2013 η Zucchetti Rubinetteria SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013, στην υπόθεση T-396/10, Zucchetti Rubinetteria κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-618/13 P)

(2014/C 45/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Zucchetti Rubinetteria SpA (εκπρόσωποι: M. Condinanzi, P. Ziotti και N. Vasile, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή στο πλαίσιο της υποθέσεως T-396/10 καθόσον η νυν αναιρεσείουσα ζητούσε την ακύρωση ή τη μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε βάσει του άρθρου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, στην υπόθεση COMP/39.092 — Είδη υγιεινής από κεραμικά υλικά και είδη κρουνοποιίας,

— και, αποφαινόμενο οριστικώς επί της διαφοράς, κατά το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ακυρώσει ή, τουλάχιστον, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε με την εν λόγω απόφαση της Επιτροπής.

— Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον υπολογισμό των προστίμων και την εκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως, αντιφάσεις στο σκεπτικό της αποφάσεως και έλλειψη αιτιολογίας, καθώς και ατελής άσκηση της εξουσίας δικαστικού ελέγχου. Ειδικότερα, παράβαση του άρθρου 23, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ([1]) και παραβίαση των αρχών της προσωπικής ευθύνης, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως κατά την εφαρμογή των κυρώσεων στον τομέα της καταπολεμήσεως των συμπράξεων.

Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενείχε αντιφάσεις και αντέβαινε στην ισχύουσα νομοθεσία, καθόσον με αυτήν γίνεται δεκτό ότι η Zucchetti Rubinetteria S.p.A. υπέπεσε σε λιγότερο σοβαρή παράβαση απ' ό,τι οι πολυεθνικές επιχειρήσεις που μετείχαν στη σύμπραξη, δεδομένου ότι δεν ήταν μέλος της και δεν είχε λάβει γνώση της επεκτάσεως της συμπράξεως και σε άλλες αγορές πέραν της ιταλικής, χωρίς όμως να συναχθούν από τη διαπίστωση αυτή τα επιβεβλημένα συμπεράσματα για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου. Η εφαρμογή των ιδίων συντελεστών προσαυξήσεως και το ότι δεν έγινε δεκτό ότι συνέτρεχαν ελαφρυντικές περιστάσεις, γεγονός που είχε ως συνέπεια την απόρριψη της προσφυγής και ως προς το αίτημα ακυρώσεως ή μειώσεως του επιβληθέντος προστίμου, συνιστά ως εκ τούτου παραβίαση των γενικών αρχών που μνημονεύθηκαν ανωτέρω και παράβαση των διατάξεων που διαλαμβάνονται στα σημεία 25 και 29 των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων, καθώς και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Νοεμβρίου 2013 η Mamoli Robinetteria κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013, στην υπόθεση T-376/10, Mamoli Robinetteria SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-619/13 P)

(2014/C 45/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Mamoli Robinetteria (εκπρόσωποι: F. Capelli και M. Valcada, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να δεχθεί την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως και, μεταρρυθμίζοντας την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 16 Σεπτεμβρίου 2013, επί της υποθέσεως T-376/10, Mamoli SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

  — να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, η οποία κοινοποιήθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/39.092 — Είδη υγιεινής από κεραμικά υλικά και είδη κρουνοποιίας, καθόσον με την απόφαση αυτή η Επιτροπή έκρινε ότι η Mamoli Robinetteria SpA παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και, κατά συνέπεια, και το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως κατά το μέρος που επιβάλλει στη Mamoli Robinetteria SpA πρόστιμο που αντιστοιχεί στο 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών για το έτος 2009, το οποίο στη συνέχεια μειώθηκε σε ποσό 1 041 531 ευρώ, λόγω της ειδικής καταστάσεως της Mamoli·

— Επικουρικώς, επί της ουσίας:

  — να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2010) 4185 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, η οποία κοινοποιήθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως COMP/39.092 — Είδη υγιεινής από κεραμικά υλικά και είδη κρουνοποιίας, υπολογίζοντας εκ νέου το πρόστιμο και μειώνοντάς το σε ποσό που αντιστοιχεί στο 0.3 % του κύκλου εργασιών της Mamoli Robinetteria για το έτος 2003 ή, εν πάση περιπτώσει, σε ποσό μικρότερο του επιβληθέντος προστίμου, το οποίο το Δικαστήριο θα κρίνει πρόσφορο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει επτά λόγους.

1) Πρώτος λόγος αναιρέσεως. Παραβίαση των δικονομικών αρχών που διέπουν τη σύνταξη των λόγων της προσφυγής

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη συγχέοντας τους λόγους προσφυγής με τα επιχειρήματα που προβάλλονται προς στήριξη ακριβώς των λόγων αυτών. Στην εν λόγω πλάνη οφείλεται η απόρριψη ως απαράδεκτων μέρους των λόγων που προέβαλε η νυν αναιρεσείουσα.

2) Δεύτερος λόγος αναιρέσεως. Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, πριν την έκδοση της αποφάσεως, οι λοιποί εμπλεκόμενοι στη διαδικασία είχαν τη δυνατότητα να εκθέσουν προς άμυνά τους επιχειρήματα σχετικά με περιστατικά τα οποία δεν γνωστοποιήθηκαν στην Mamoli. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε δεόντως υπόψη το ζήτημα αυτό.

3) Τρίτος λόγος αναιρέσεως. Παραβίαση της αρχής της νομιμότητας και παράβαση των άρθρων 101 ΣΛΕΕ έως 105 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 23 του κανονισμού 1/2003 ([1]).

Η κίνηση της διαδικασίας οφείλεται και στηρίζεται εξ ολοκλήρου στις ανακοινώσεις της Επιτροπής με τις οποίες καθιερώθηκε αυτό που αποκαλείται πρόγραμμα ανταμοιβής για τη συνεργασία που παρέχουν επιχειρήσεις. Η αναιρεσείουσα φρονεί ότι, ελλείψει σχετικής πράξεως του Ευρωπαίου νομοθέτη, η Επιτροπή ουδόλως έχει εξουσία να παρέχει πλήρη ή μερική απαλλαγή σε επιχειρήσεις και να στηρίζει στη σχετική ανακοίνωση διαδικασία περί συμπράξεων έχουσα ως αποτέλεσμα την επιβολή αυστηρών κυρώσεων. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε δεόντως τις ενστάσεις που προέβαλε η νυν αναιρεσείουσα, αμελώντας να διερευνήσει ενδελεχώς τα διάφορα νομικά ζητήματα που αυτή ήγειρε.

4) Τέταρτος λόγος αναιρέσεως. Παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003.

Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε πλειστάκις σε σοβαρή πλάνη κατά τη διενέργεια της έρευνας. Αγνόησε τις ιδιαιτερότητες της ιταλικής αγοράς (για παράδειγμα: τη δομή, τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα, τον ρόλο των επιχειρήσεων χονδρικής) εξομοιώνοντας την κατάσταση που επικρατεί στην ιταλική αγορά με εκείνη της γερμανικής. Η πλάνη αυτή αναιρεί τις κρίσεις της Επιτροπής όσον αφορά την ύπαρξη συμπράξεως, εντός της ιταλικής αγοράς, σχετικά με τον καθορισμό των τιμών. Επιπλέον, εξαιτίας της προσαπτόμενης πλάνης, η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις τις οποίες υπείχε λόγω του βάρους αποδείξεως που έφερε. Ουδόλως ελήφθη υπόψη η σημασία του ρόλου της Ideal Standard στην ιταλική αγορά. Το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε παντελώς τις ενστάσεις και τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας.

5) Πέμπτος λόγος αναιρέσεως. Παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της ίσης μεταχειρίσεως και του προσωποπαγούς της ποινής κατά την επιβολή του προστίμου στην αναιρεσείουσα και τον καθορισμό του ύψους του.

Επιβάλλοντας στην αναιρεσείουσα την αυστηρότερη δυνατή ποινή, η Επιτροπή παραβίασε τις προαναφερθείσες αρχές. Η πραγματική συμπεριφορά της αναιρεσείουσας δεν εκτιμήθηκε δεόντως από την Επιτροπή, η οποία καθόρισε το ύψος του προστίμου χωρίς να λάβει υπόψη τη συμπεριφορά της Mamoli και τη σημασία που είχε πράγματι στο πλαίσιο της προσαπτομένης παραβάσεως. Η Επιτροπή υπέπεσε επίσης σε πλάνη μη αναγνωρίζοντας στη Mamoli καμία ελαφρυντική περίσταση. Το Γενικό Δικαστήριο, μολονότι δέχθηκε ορισμένες από τις αιτιάσεις της Mamoli περί πλάνης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, δεν διέταξε εντούτοις τη μείωσή του.

6) Έκτος λόγος αναιρέσεως. Παράβαση του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003, σε συνδυασμό με το σημείο 35 των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1/2003 (2006/C210/02).

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, μολονότι η Επιτροπή αντελήφθη ότι η Mamoli βρισκόταν σε δεινή οικονομική κατάσταση, η οποία υπονόμευε τη δυνατότητά της πληρωμή, εξέδωσε απόφαση ακατάλληλη για την επίτευξη του σκοπού που διαλαμβάνεται στο προοίμιο της αποφάσεως. Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τα επιχειρήματα που προέβαλε η Mamoli.

7) Έβδομος λόγος αναιρέσεως. Παράβαση δικονομικών κανόνων.

Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε παρά τον νόμο τα αιτήματα της Mamoli περί διεξαγωγής αποδείξεων.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2013 ο Issam Anbouba κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-592/11, Anbouba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-630/13 P)

(2014/C 45/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Issam Anbouba (εκπρόσωποι: J.-M. Salva και M.-A. Bastin, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης T-592/11 (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, Issam Anbouba κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— να διαπιστώσει ότι είναι παράνομη η απόφαση περί εγγραφής του αναιρεσείοντος στον κατάλογο των ατόμων και οντοτήτων που αφορούν οι οικονομικές κυρώσεις,

— να ακυρώσει τις επίμαχες αποφάσεις και κανονισμούς επ' αφορμή της υποθέσεως T-592/11,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως.

Καταρχάς, ο αναιρεσείων προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι το Συμβούλιο, ελλείψει της δυνατότητας αποδείξεως της στηρίξεως προς το συριακό καθεστώς, αξιολόγησε ορθώς το τεκμήριο σχετικά με τη στήριξη των επικεφαλής των κυριότερων επιχειρήσεων της Συρίας προς το συριακό καθεστώς. Το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως αφορά την έλλειψη νομικής βάσεως του εν λόγω τεκμηρίου. Ειδικότερα, ο υπέρμετρα σοβαρός και δεσμευτικός χαρακτήρας των περιοριστικών μέτρων δεν επιτρέπει την επιβολή τους βάσει τεκμηρίου, την εφαρμογή του οποίου, εξάλλου, δεν προβλέπει καταρχήν καμία κανονιστική πράξη. Το δεύτερο σκέλος του λόγου αναιρέσεως αφορά τον δυσανάλογο χαρακτήρα του τεκμηρίου ως προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, ιδίως λόγω του υπέρμετρα γενικού του χαρακτήρα. Το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως αφορά τον αμάχητο χαρακτήρα του τεκμηρίου. Είναι φυσικώς αδύνατο να προσκομισθούν στοιχεία αποδεικνύοντα την απουσία στηρίξεως προς το καθεστώς και η προσκόμιση θετικών αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με την εναντίωση προς το καθεστώς δεν μπορεί ευλόγως να θεωρείται ως το μοναδικό μέσο για την απόδειξη της ανυπαρξίας συνδέσμου με το καθεστώς.

Δεύτερον, ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο απεφάνθη χωρίς το Συμβούλιο να έχει προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία. Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, αφενός, καθόσον δεν ήλεγξε κατά τον συνήθη τρόπο τις επίμαχες αποφάσεις, και, αφετέρου, καθόσον απεφάνθη, χωρίς το Συμβούλιο να του προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία. Στο δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε ότι κατά την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως παραβιάσθηκαν προδήλως η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως και τα δικαιώματα άμυνας του αναιρεσείοντος. Το Γενικό Δικαστήριο δεν υποχρέωσε το Συμβούλιο να κοινοποιήσει τα αποδεικτικά στοιχεία ή τους λόγους που δικαιολογούν τη μη δημοσιοποίηση των εν λόγω στοιχείων και δέχθηκε ότι το Συμβούλιο μπορούσε να βασίσει την απόφασή του αποκλειστικώς σε τεκμήριο, το οποίο, ωστόσο, δεν μπορούσε καταρχήν να τύχει εφαρμογής.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Total Marketing Services, που διαδέχθηκε την Total Raffinage Marketing, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-566/08, Total Raffinage Marketing κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-634/13 P)

(2014/C 45/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Total Marketing Services, που διαδέχθηκε την Total Raffinage Marketing (εκπρόσωποι: A. Vandencasteele, C. Lemaire, S. Naudin, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν δέχθηκε ότι η συμμετοχή της Total Marketing Services (στο εξής: TMS) στην παράβαση έπαυσε μετά τις 12 Μαΐου 2004·

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν δέχθηκε ότι υπήρξε αδικαιολογήτως διαφορετική μεταχείριση της TMS σε σχέση με τη Repsol σε ό,τι αφορά τη διάρκεια της συμμετοχής τους στην παράβαση·

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον το Γενικό Δικαστήριο κακώς δεν δέχθηκε ότι η συμμετοχή της TMS στην παράβαση διακόπηκε μεταξύ 26ης Μαΐου 2000 και 27ης Ιουνίου 2001·

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν απάντησε στον λόγο ακυρώσεως που αντλείτο από μη εξέταση των αποδείξεων περί ανταγωνιστικής συμπεριφοράς της TMS στην αγορά·

— να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, και, στο πλαίσιο αυτό, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής κατά το μέτρο που αφορά την TMS και να μειώσει, ασκώντας την πλήρη δικαιοδοσία του, το επιβληθέν στην TMS πρόστιμο,

— σε περίπτωση που το Δικαστήριο δεν αποφανθεί οριστικώς επί της υπό κρίση υποθέσεως, να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προς επανεξέταση σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου·

— τέλος, σύμφωνα με το άρθρο [184] του Κανονισμού Διαδικασίας, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους αναιρέσεως.

Με τον πρώτο λόγο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, τους κανόνες περί αποδείξεως, τις αρχές του τεκμηρίου αθωότητας και της ασφάλειας δικαίου, καθώς και την υποχρέωση αιτιολογήσεως, κρίνοντας ότι η αναιρεσείουσα μετέσχε στην παράβαση μεταξύ 12ης Μαΐου 2004 και 28ης Απριλίου 2005, με το σκεπτικό ότι η τελευταία δεν απέδειξε ότι αποστασιοποιήθηκε δημοσίως από τη σύμπραξη κατά το ως άνω χρονικό διάστημα.

Με τον δεύτερο λόγο, λαμβανομένων υπόψη και των δύο σκελών του, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη, αφενός, την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και την υποχρέωσή του αιτιολογήσεως και, αφετέρου, προέβη σε παραμόρφωση των εγγράφων αποδείξεων σχετικά με τις προσκλήσεις τις οποίες έλαβαν οι TMS και Repsol, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε αποχώρηση της TMS από τη σύμπραξη μετά τη συνάντηση της 11ης και 12ης Μαΐου 2004, αλλά έκανε δεκτή την αποχώρηση της Repsol μετά τη συνάντηση της 3ης και 4ης Αυγούστου 2004.

Με τον τρίτο λόγο, λαμβανομένων υπόψη και των δύο σκελών του, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, τους κανόνες περί αποδείξεως, τις αρχές του τεκμηρίου αθωότητας και της ασφάλειας δικαίου καθώς και την υποχρέωση αιτιολογήσεως, κρίνοντας ότι η TMS δεν διέκοψε τη συμμετοχή της στην παράβαση μεταξύ 26ης Μαΐου 2000 και 26ης Ιουνίου 2001, με το σκεπτικό ότι η τελευταία δεν απέδειξε ότι αποστασιοποιήθηκε δημοσίως από τη σύμπραξη κατά το ως άνω χρονικό διάστημα.

Τέλος, με τον τέταρτο λόγο, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέβη τις αρχές της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, της εξατομικεύσεως των ποινών και των κυρώσεων, καθώς και την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε άνευ εξετάσεως τον λόγο ακυρώσεως ο οποίος αντλείτο από μη συνεκτίμηση των αποδείξεων περί ανταγωνιστικής συμπεριφοράς της TMS.

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-639/13)

(2014/C 45/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Lozano Palacios και M. Owsiany-Hornung)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 96, 97 και 98 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου (της 28ης Νοεμβρίου 2006) σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας [1] σε συνδυασμό με το Παράρτημα III της εν λόγω οδηγίας, εφαρμόζοντας μειωμένο και όχι κανονικό συντελεστή ΦΠΑ σε προϊόντα και υπηρεσίες που αποβλέπουν στην πρόληψη πυρκαγιάς,

— να καταδικάσει Πολωνία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της η Επιτροπή προέβαλε ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας επέβαλε μειωμένο συντελεστή φόρου σε προϊόντα, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στο Παράρτημα III της οδηγίας. Εντούτοις, τα προϊόντα αυτά πρέπει να φορολογούνται με τον κανονικό συντελεστή, καθότι δεν εμπίπτουν στις εξαιρέσεις του άρθρου 98, παράγραφος 2. Η σχετική επιχειρηματολογία της Πολωνίας είναι αμιγώς οικονομικού χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη ως προς την ορθή νομική αξιολόγηση της παραβάσεως. Πέραν κάθε αμφιβολίας, οι ρυθμίσεις του πολωνικού δικαίου δεν είναι σύμφωνες με τις απαιτήσεις της οδηγίας.

[1] ΕΕ L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Villeroy & Boch — Belgium κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/10, T-374/10, T-382/10 και T-402/10, Villeroy & Boch κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-642/13 P)

(2014/C 45/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Villeroy & Boch — Belgium (εκπρόσωποι: O. W. Brouwer και N. Lorjé, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/10, T-374/10, T-382/10 και T-402/10, Villeroy & Boch κατά Επιτροπής, κατά το μέρος που αφορά την αναιρεσείουσα·

— επικουρικώς, να αναιρέσει το σημείο 1 του διατακτικού της αποφάσεως της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 κατά το μέρος που αφορά την αναιρεσείουσα·

— επικουρικότερα, να μειώσει κατά δίκαιη κρίση το πρόστιμο που επέβαλε στην προσφεύγουσα το άρθρο 2 της επίμαχης αποφάσεως της 23ης Ιουνίου 2010·

— ακόμη, επικουρικότερα, να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

— σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα διατυπώνει τους ακόλουθους λόγους αναιρέσεως:

1) Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε αποδεικτικά στοιχεία επειδή κακώς δεν έλαβε υπόψη —κατά το μέρος που αφορούν την αναιρεσείουσα— τα προβληθέντα από την αναιρεσείουσα πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα κατά την προφορική διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

2) Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλει ότι ανεξάρτητες από πραγματικής και νομικής απόψεως συμπεριφορές κακώς συνενώθηκαν σε μία σύνθετη και διαρκή παράβαση. Περαιτέρω, η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι η εφαρμογή από το Γενικό Δικαστήριο και από την Επιτροπή της Αρχής «μία σύνθετη και διαρκής παράβαση» αντίκειται στο δικαίωμα για δίκαιη δίκη, στην ορθή δικονομική τάξη και στην κατά νόμον απαιτούμενη έρευνα του Γενικού Δικαστηρίου.

3) Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη στην ορθή κατά νόμον έρευνα επειδή παραβίασε τη διασφαλιζόμενη από το δίκαιο της Ένωσης αρχή της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

4) Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως προβάλλει ότι το επιβληθέν πρόστιμο σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να στηριχθεί από το αποτέλεσμα της έρευνας του Γενικού Δικαστηρίου και ότι είναι δυσανάλογο.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2013 η Villeroy & Boch κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/10, T-374/10, T-382/10 και T-402/10, Villeroy & Boch Austria κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-644/13 P)

(2014/C 45/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Villeroy & Boch (εκπρόσωπος: J. Philippe, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει στο σύνολό της την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-373/10, T-374/10, T-382/10 και T-402/10, στο μέτρο που απορρίπτει την προσφυγή της αναιρεσείουσας·

— επικουρικώς, να αναιρέσει εν μέρει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 16 Σεπτεμβρίου 2013·

— επικουρικώς, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην αναιρεσείουσα με το άρθρο 2 της προσβληθείσας αποφάσεως της 23ης Ιουνίου 2010·

— έτι επικουρικότερον, να αναπέμψει την υπόθεση προς επανεξέταση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·

— να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

Με τον πρώτο λόγο, η αναιρεσείουσα επικαλείται αντιφατική εκτίμηση από το Γενικό Δικαστήριο των αποδεικτικών μέσων για το σύνολο των πραγματικών περιστατικών όσον αφορά τη Γαλλία. Ειδικότερα, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε τρία αποδεικτικά στοιχεία κατά τρόπο αντίθετο, και μάλιστα αντιδιαστελλόμενο, προς την εκ μέρους του εκτίμηση των ίδιων αποδεικτικών στοιχείων στις παράλληλες συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-379/10 και T-381/10, Sanitec, και T-380/10, Wabco/Ideal Standard, στο πλαίσιο των οποίων οι προσφεύγουσες απηλλάγησαν από τις εις βάρος τους κατηγορίες σε ό,τι αφορούσε τη Γαλλία. Κατά την νυν αναιρεσείουσα, μια τέτοια θεμελιώδης αντίφαση, που καθίσταται πρόδηλη από αντιτιθέμενα συμπεράσματα τα οποία προέκυψαν από τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία, αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και στην αρχή in dubio pro reo και επιπλέον συνιστά πλήγμα για τη λογική και νομική συνοχή της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου.

Με τον δεύτερο λόγο, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε νομική πλάνη. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο ομαδοποίησε κατά τρόπο τεχνητό πράξεις οι οποίες ήταν από νομικής και πραγματικής απόψεως διάφορες και ανεξάρτητες μεταξύ τους, προκειμένου να τις χαρακτηρίσει ως σύνθετη και διαρκή παράβαση. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη του το ό,τι δεν υπήρχε καμία σχέση συμπληρωματικότητας μεταξύ των πράξεων, τις οποίες παρ' όλ' αυτά αξιολόγησε κατά τρόπο ομαδικό.

Με τον τρίτο λόγο, η αναιρεσείουσα διατυπώνει επικρίσεις ως προς την έκταση του ασκηθέντος από το Γενικό Δικαστήριο ελέγχου, το οποίο αρκέστηκε σε περιορισμένο έλεγχο και, κατά συνέπεια, δεν εξήντλησε την ελεγκτική του αρμοδιότητα και την εξουσία του αναθεωρήσεως. Εξ αυτού, η αναιρεσείουσα συνάγει προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη.

Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου, η αναιρεσείουσα φρονεί ότι η επιβληθείσα κύρωση είναι δυσανάλογη.

Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-648/13)

(2014/C 45/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και E. Manhaeve)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να μεταφέρει ή μεταφέροντας μερικώς ή ατελώς, τα άρθρα 2, σημεία 19, 20, 26 και 27, 8, παράγραφος 1, 9, παράγραφος 2, 10, παράγραφος 3, και 11, παράγραφος 5, και τα παραρτήματα V (σημεία 1.3, 1.3.4, 1.3.5, 1.4 και 2.4.1) και VII (μέρος A, σημεία 7.2 έως 7.10) της οδηγίας 2009/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ([1]), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις ως άνω διατάξεις και το άρθρο 24 της συγκεκριμένης οδηγίας,

— να καταδικάσει Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Άρθρο 2, σημεία 19, 20, 26 και 27

Η Επιτροπή προσάπτει στη Δημοκρατία της Πολωνίας ότι δεν μετέφερε ορθώς και πλήρως τους ορισμούς του άρθρου 2, σημεία 19, 20, 26 και 27 της οδηγίας 2000/60.

Άρθρο 8, παράγραφος 1

Η Επιτροπή προσάπτει στη Δημοκρατία της Πολωνίας ότι στις εθνικές διατάξεις δεν περιλαμβάνονται οι απαιτήσεις που αντιστοιχούν στις προδιαγραφές που ορίζονται για τους τόπους του δικτύου Natura 2000.

Άρθρο 9, παράγραφος 2

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/60 δεν μεταφέρθηκε ορθώς ή πλήρως όσον αφορά την υποχρέωση συμπεριλήψεως στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού πληροφοριών σχετικά με τα μέτρα που η Δημοκρατία της Πολωνίας προτίθεται να λάβει για την ανάκτηση των εξόδων και τα οποία θα συμβάλλουν στην επίτευξη των περιβαλλοντικών σκοπών της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 10, παράγραφος 3

Η Επιτροπή φρονεί ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας δεν μετέφερε την υποχρέωση του άρθρου 10, παράγραφος 3, της οδηγίας 2000/60, παρότι είναι αναγκαία η μεταφορά της εν λόγω διατάξεως για την επίτευξη των σκοπών της οδηγίας όσον αφορά την πολιτική των υδάτων.

Άρθρο 11, παράγραφος 5

Η Επιτροπή προσάπτει στη Δημοκρατία της Πολωνίας ότι δεν μετέφερε ορθώς το άρθρο 11, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/60, δεδομένου ότι το πεδίο εφαρμογής της επίμαχης εθνικής ρυθμίσεως δεν είναι τόσο ευρύ όσο το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

Παράρτημα V

Για την Επιτροπή, παρά το γεγονός ότι μεταφέρθηκε κατά το μεγαλύτερο μέρος του το παράρτημα V, διάφορα σημεία του δεν μεταφέρθηκαν κατά τρόπο ικανοποιητικό στο πολωνικό δίκαιο. Η συγκεκριμένη αιτίαση σχετικά με την εσφαλμένη μεταφορά έχει ως αντικείμενο προπαντός τη συμπερίληψη στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού εκτιμήσεων σχετικά με τα επίπεδα αξιοπιστίας (σημεία 1.3., 1.3.4 και 2.4.1), τον έλεγχο των οικοτόπων και ειδών στις ζώνες προστασίας (σημείο 1.3.5) και τον αποκλεισμό των υδρομορφολογικών στοιχείων κατά την κατάταξη των καταστάσεων υδατικών συστημάτων (σημείο 1.4.2).

Παράρτημα VII

Η Επιτροπή προσάπτει στη Δημοκρατία της Πολωνίας ότι δεν μετέφερε ορθώς τα σημεία 7.2 έως 7.10 του τμήματος A του παραρτήματος VII, καθότι πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των διατάξεων σχετικά με το πρόγραμμα προστασίας των υδάτων της χώρας και των υδρομορφολογικών σχεδίων διαχειρίσεως λεκάνης απορροής ποταμού που αποτελούν το αντικείμενο του εν λόγω παραρτήματος. Κατά συνέπεια, οι εθνικές διατάξεις τις οποίες ανέφεραν οι πολωνικές αρχές όσον αφορά τη μεταφορά του άρθρου 11 της οδηγίας δεν συνιστούν ορθή μεταφορά των οριζομένων στα σημεία 7.2 έως 7.10.

([1]) ΕΕ L 327, σ. 1

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2013 — Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-660/13)

(2014/C 45/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. De Elera, E. Finnegan, P. Mahnič Bruni)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2013) 6355 τελικό της 3ης Οκτωβρίου 2013 για την υπογραφή της προσθήκης στο μνημόνιο συμφωνίας σχετικά με τη χρηματοδοτική συνεισφορά της Ελβετίας,

— να διατηρηθούν τα αποτελέσματα της αποφάσεως αυτής μέχρι να εκδοθεί νέα απόφαση, και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

1) Με το δικόγραφο της προσφυγής το Συμβούλιο ζητεί, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2013) 6355 τελικό, της 3ης Οκτωβρίου 2013, για την υπογραφή της προσθήκης στο μνημόνιο συμφωνίας σχετικά με την ελβετική χρηματοδοτική συνεισφορά (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) ([1]).

2) Η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία η Επιτροπή εξουσιοδότησε δύο μέλη της να υπογράψουν το προαναφερθέν μνημόνιο, χωρίς προηγούμενη έγκριση από το Συμβούλιο, κρίθηκε από το Συμβούλιο παράνομη, διότι συνιστά παραβίαση των θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ένωσης που κατοχυρώνονται από τις Συνθήκες. Ειδικότερα, η προσφυγή ακυρώσεως στηρίζεται στους εξής δύο λόγους:

   1) Η απόφαση της Επιτροπής παραβιάζει την αρχή της κατανομής των αρμοδιοτήτων που προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και, κατά συνέπεια, την αρχή της θεσμικής ισορροπίας.

   2) Ο τρόπος που ενήργησε η Επιτροπή για την έκδοση της αποφάσεως και για την υπογραφή της προσθήκης στο μνημόνιο παραβιάζει την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.

3) Όσον αφορά τον πρώτο λόγο, η Επιτροπή, υπογράφοντας μόνη της την προσθήκη στο μνημόνιο συμφωνίας με την Ελβετία, εξ ονόματος της Ένωσης, και χωρίς προηγούμενη έγκριση από το Συμβούλιο, ενήργησε παραβιάζοντας την αρχή της κατανομής των αρμοδιοτήτων που προβλέπεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, καθόσον έλαβε μόνη της την εξουσία να αποφασίσει για την πολιτική της Ένωσης, πράγμα που αποτελεί αρμοδιότητα του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 16 της ΣΕΕ, και παραβίασε ως εκ τούτου την αρχή της θεσμικής ισορροπίας.

4) Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η Επιτροπή, ενεργώντας με τον τρόπο αυτόν, παραβίασε τετράκις την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας: 1) παρεμβαίνοντας εν γνώσει της στις εξουσίες που διαθέτει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 16 της ΣΕΕ και, ως εκ τούτου, παραβιάζοντας την αρχή της κατανομής των αρμοδιοτήτων του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και, συνεπακόλουθα, την αρχή της θεσμικής ισορροπίας, 2) αγνοώντας εσκεμμένα και μονομερώς τον ρόλο των κρατών μελών στον τομέα αυτόν, παραβιάζοντας την αρχή της δοτής αρμοδιότητας του άρθρου 4, παράγραφος 1, ΣΕΕ, 3) ενεργώντας σκοπίμως με τρόπο που καθιστούσε αναποτελεσματικές τις προσπάθειες του Συμβουλίου να θεραπεύσει την κατάσταση που δημιούργησε η Επιτροπή και 4) ενεργώντας εν γνώσει της με τρόπο που υπονόμευε την αρχή της ενότητας στην εξωτερική εκπροσώπηση της Ένωσης.

([1]) Έγγραφο της Επιτροπής C(2013) 6355 τελικό της 3ης Οκτωβρίου 2013

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-674/13)

(2014/C 45/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche, R. Sauer)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 288 ΣΛΕΕ, το άρθρο 108, παράγραφος 2 ΣΛΕΕ, την αρχή της αποτελεσματικότητας, το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τον καθορισμό λεπτομερών διατάξεων για την εφαρμογή του άρθρου 93 ΕΚ ([1]) καθώς και του άρθρου 1, 4, 5 και 6 της αποφάσεως 2012/636/ΕΕ της Επιτροπής της 25ης Ιανουαρίου 2012 για το μέτρο C 36/07 (πρώην NN 25/07) που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Deutsche Post AG ([2]), ότι παρέλειψε να θεσπίσει όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε να συμμορφωθεί με την απόφαση της Επιτροπής διά της πλήρους ανακτήσεως των χορηγηθεισών και ασυμβίβαστων με την εσωτερική αγορά ενισχύσεων ολόκληρου του ποσού και της ex nunc ουσιώδους τροποποιήσεως του συστήματος ενισχύσεων·

— να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 288 ΣΛΕΕ, το άρθρο 108, παράγραφος 2 ΣΛΕΕ, την αρχή της αποτελεσματικότητας, το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 για τον καθορισμό λεπτομερών διατάξεων για την εφαρμογή του άρθρου 93 ΕΚ καθώς και του άρθρου 1, 4, 5 και 6 της αποφάσεως 2012/636/ΕΕ της Επιτροπής της 25ης Ιανουαρίου 2012 για το μέτρο C 36/07 (πρώην NN 25/07) που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Deutsche Post AG, ότι παρέλειψε να θεσπίσει όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε να συμμορφωθεί με την απόφαση της Επιτροπής διά της πλήρους ανακτήσεως των χορηγηθεισών και ασυμβίβαστων με την εσωτερική αγορά ενισχύσεων ολόκληρου του ποσού και της ουσιώδους τροποποιήσεως του συστήματος ενισχύσεων.

Η Γερμανία αρνήθηκε, στο πλαίσιο της εκτελέσεως της αποφάσεως 2012/636/ΕΕ, να συλλέξει στοιχεία, προκειμένου να οριοθετήσει τη σχετική με τις υπηρεσίες παραδόσεως δεμάτων αγορά για το χρονικό διάστημα 2003 έως 2012 (προς τον σκοπό της ανακτήσεως) καθώς και για το χρονικό διάστημα από το 2012. Κατά τον τρόπο αυτό, η Γερμανία παρακώλυσε την εκτέλεση της αποφάσεως 2012/636/ΕΕ. Διότι η εν λόγω απόφαση βασίζεται στις μη ρυθμιζόμενες ταχυδρομικές υπηρεσίες τόσο όσον αφορά την ανάκτηση των ήδη χορηγηθεισών ενισχύσεων οι οποίες είναι ασύμβατες με την εσωτερική αγορά όσο και την ex nunc κατάργηση/τροποποίηση της επιδοτήσεως συντάξεων για το μέλλον. Εντούτοις, προκειμένου να προσδιορισθεί περί ποιων υπηρεσιών παραδόσεως δεμάτων πρόκειται, η ανάλυση της σχετικής με τις υπηρεσίες παραδόσεως δεμάτων αγοράς συνιστά *conditio sine qua non*.

Η άρνηση της Γερμανίας να διεξαγάγει την ανάλυση αυτή παρακώλυσε την πλήρη ανάκτηση από τη Γερμανία των χορηγηθεισών και ασυμβίβαστων με την εσωτερική αγορά ενισχύσεων ολόκληρου του ποσού και της ουσιώδους ex nunc τροποποιήσεως του συστήματος ενισχύσεων.

Επικουρικώς, και σε περίπτωση που γινόταν δεκτή η νομική ανάλυση της Γερμανίας ότι η εκτέλεση της αποφάσεως 2012/636/ΕΕ θα προϋπέθετε την ανάκληση απρόσβλητων αποφάσεων και πράξεων των αρμόδιων αρχών, το οποίο δεν συμβαίνει, η Γερμανία θα έπρεπε να λάβει ως βάση μια αυτοτελή αγορά μεταφοράς δεμάτων «B2B». Η Γερμανίας και η Επιτροπή συμφωνούν ότι η Deutsche Post AG ουδέποτε κατείχε δεσπόζουσα θέση στην αυτοτελή αγορά μεταφοράς δεμάτων «B2B» από το 2003. Συνεπώς, η αγορά μεταφοράς δεμάτων «B2B» υπάγεται στις μη ρυθμιζόμενες ταχυδρομικές υπηρεσίες.

Ως εκ τούτου, τόσο κατά τον υπολογισμό των προς ανάκτηση ενισχύσεων για το διάστημα 2003 έως 2012 όσο και κατά την ex nunc τροποποίηση του συστήματος ενισχύσεων, η Γερμανία όφειλε να χαρακτηρίσει την επιδότηση συντάξεων για τους υπαλλήλους που εμπίπτουν στην υπηρεσία αποστολής δεμάτων «B2B» ως ασύμβατες με την εσωτερική αγορά. Όφειλε να ανακαλέσει τις ενισχύσεις αυτές ex tunc και να τις καταργήσει ex nunc.

---

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

(2) Κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2012) 184 (ΕΕ L 289, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2013 η Andechser Molkerei Scheitz GmbH κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 15 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-13/12, Andechser Molkerei Scheitz GmbH κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-682/13 P)

(2014/C 45/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (εκπρόσωπος: H. Schmidt, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει μερικώς την από 15 Οκτωβρίου 2013 διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-13/12, στο μέτρο που απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως με αίτημα την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 1131/2011 της Επιτροπής, για την τροποποίηση του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) 1333/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους γλυκοζίτες στεβιόλης (1), ο οποίος δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα στις 12 Νοεμβρίου 2011, και

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 1131/2011 της Επιτροπής, για την τροποποίηση του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΚ) 1333/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τους γλυκοζίτες στεβιόλης, που δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα στις 12 Νοεμβρίου 2011.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει, πρώτον, προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων των οποίων χαίρει δυνάμει του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσφυγή ακυρώσεως επιτρέπεται, καταρχήν, βάσει του πρωτογενούς δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σκοπός του θεμελιώδους δικαιώματος του άρθρου 47, εδάφιο 1, είναι η δυνατότητα αποτελεσματικής χρήσεως κατά τον νόμο προβλεπόμενων ενδίκων βοηθημάτων. Η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου προσβάλλει το δικαίωμα της αναιρεσείουσας σε πραγματική προσφυγή κατά την έννοια της παροχής αποτελεσματικής έννομης προστασίας βάσει του άρθρου 47, εδάφιο 1, του Χάρτη.

Δεύτερον, η αναιρεσείουσα προβάλλει προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος του άρθρου 47, εδάφιο 2, καθότι προσεβλήθησαν το κατοχυρωμένο στο άρθρο 21 δικαίωμα στην απαγόρευση των διακρίσεων και το κατοχυρωμένο στο άρθρο 16 δικαίωμα στη διασφάλιση της επιχειρηματικής ελευθερίας, η δε εκ μέρους της ασκηθείσα προσφυγή δεν αντιμετωπίστηκε ως πραγματικό ένδικο βοήθημα. Η αναιρεσείουσα καταγγέλλει ότι έτυχε δυσμενούς διακρίσεως ως παραγωγός βιολογικών τροφίμων, διότι η έγκριση των γλυκοζιτών στεβιόλης έγινε κατά τέτοιον τρόπο ώστε να δημιουργείται αδικαιολόγητο και άδικο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα εις όφελος των συμβατικών της ανταγωνιστών.

Η αναιρεσείουσα επιδιώκει, επίσης, να τύχει ίσης μεταχείρισης από τον νομοθέτη της Ένωσης. Προβάλλει παραβίαση της γενικής αρχής της ίσης μεταχειρίσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 20 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Επιπλέον, προβάλλει δυσμενή μεταχείρισή της, βάσει του άρθρου 21 του Χάρτη, ως παραγωγού βιολογικών τροφίμων σε σχέση με τις συμβατικές επιχειρήσεις τροφίμων. Προς απόδειξη της αυθαίρετης διακρίσεως, η αναιρεσείουσα επικαλείται τη συμφωνία που συνήψε η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής τον Φεβρουάριο του 2012, η οποία επιτρέπει να κυκλοφορούν στην εσωτερική αγορά της Ένωσης, με τον λογότυπο της βιολογικής παραγωγής της ΕΕ, βιολογικά προϊόντα τα οποία παράγονται με γλυκοζίτες στεβιόλης σύμφωνα με το δίκαιο των ΗΠΑ που διέπει τα βιολογικά προϊόντα. Τούτο αποδεικνύει ότι δεν συντρέχει κάποιος εύλογος λόγος να επιτρέπεται στους συμβατικούς ανταγωνιστές της αναιρεσείουσας να παράγουν γιαούρτι με γλυκοζίτες στεβιόλης και, επιπλέον, να επιλέγουν ένα νομικό μέσο, αποτέλεσμα του οποίου είναι να στερείται η ίδια την επιχειρηματική αυτή ελευθερία. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι προσεβλήθηκε το κατοχυρωμένο στο άρθρο 16 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δικαίωμά της στη διασφάλιση της επιχειρηματικής της ελευθερίας.

([1]) ΕΕ L 295, σ. 205.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Οκτωβρίου 2013 — Singer κατά ΓΕΕΑ — Cordia Magyarország (CORDIO)

(Υπόθεση T-388/12) [1]

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος CORDIO — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα CORDIA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 45/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daniela Singer (Obertrubach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: B. Korom, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Cordia Magyarország Ingatlanforgalmazó Zrt (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: A. Nagy, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Ιουλίου 2012 (υπόθεση R 1842/2011-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Cordia Magyarország Ingatlanforgalmazó Zrt και της Daniela Singer.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η Daniela Singer φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα του ΓΕΕΑ.*

3) *Η Cordia Magyarország Ingatlanforgalmazó Zrt φέρει τα δικαστικά έξοδά της.*

[1] ΕΕ C 331 της 27.10.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Δεκεμβρίου 2013 — El Corte Inglés κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-38/09) [1]

[«Τελωνειακή Ένωση — Εισαγωγή προϊόντων υφαντουργίας που έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Τζαμάικας — Εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών δασμών — Αίτηση διαγραφής των δασμών — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', και άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 — Απορριπτική απόφαση της Επιτροπής — Ακύρωση από τον εθνικό δικαστή της αποφάσεως των εθνικών αρχών περί της εκ των υστέρων βεβαιώσεως των δασμών — Κατάργηση της δίκης»]

(2014/C 45/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. Baz και P.Muñiz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και L. Keppenne)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Axstores AB, πρώην Åhléns AB (Στοκχόλμη, Σουηδία) (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Fohlin και U. Käll, στη συνέχεια U. Käll και T. Wetterlundh, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως Επιτροπής C(2008) 6317 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2008, με την οποία διαπιστώθηκε, αφενός, ότι επιβάλλεται η εκ των υστέρων είσπραξη των εισαγωγικών δασμών που δεν επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα και, αφετέρου, ότι η διαγραφή των δασμών αυτών δεν δικαιολογείται από μια ιδιαίτερη κατάσταση, σχετικά με την εισαγωγή προϊόντων υφαντουργίας που έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Τζαμάικας (υπόθεση REM 03/07).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.*

2) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

[1] ΕΕ C 69 της 21.3.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — Gobierno de Aragón κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-150/11) [1]

(«Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που διευκολύνουν την παύση λειτουργίας μη ανταγωνιστικών ανθρακωρυχείων — Μερική ακύρωση — Αδυναμία διαχωρισμού — Απαράδεκτο»)

(2014/C 45/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Gobierno de Aragón (Ισπανία)· Principado de Asturias (Ισπανία) και Junta de Castilla y León (Ισπανία) (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, E. Echeverría Álvarez και M. López Garrido, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Lo Monaco και F. Florindo Gijón)

Παρεμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier, L. Flynn και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2010/787/ΕΕ του Συμβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που διευκολύνουν την παύση λειτουργίας μη ανταγωνιστικών ανθρακωρυχείων (ΕΕ L 336, σ. 24).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.*

2) *Η Gobierno de Aragón (Ισπανία), το Principado de Asturias (Ισπανία) και η Junta de Castilla y León (Ισπανία) φέρουν, πέρα από τα δικαστικά τους έξοδα, τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.*

[1] ΕΕ C 130 της 30.4.2011.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-634/11 P) [1]

(«Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Προκήρυξη κενής θέσεως — Διορισμός στη θέση διευθυντή της Διευθύνσεως Ε "Δικαιοσύνη" της Γενικής Διευθύνσεως "Δικαιοσύνη, ελευθερία και ασφάλεια" της Επιτροπής — Απόρριψη της υποψηφιότητας του αναιρεσείοντος — Διορισμός άλλου υποψηφίου — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)

(2014/C 45/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Kraainem, Βέλγιο) (*εκπρόσωποι:* S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers και L. Baquero Cruz)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής (F-72/10, που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Ο M.P. da Silva Tenreiro φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.*

[1] ΕΕ C 32 της 4.2.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — MAF κατά ΕΙΟΡΑ

(Υπόθεση T-23/12) [1]

(Προσφυγή ακυρώσεως — Γλωσσικό καθεστώς — Δημοσίευση από την ΕΙΟΡΑ εγγράφων διαβούλευσης στον διαδικτυακό τόπο της αποκλειστικά στα αγγλικά — Πράξεις μη δεκτικές προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2014/C 45/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mutuelle des architectes français assurances (MAF) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΙΟΡΑ) (εκπρόσωποι: J. Stuyck και A.-M. Vandromme, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, φερόμενης αποφάσεως της ΕΙΟΡΑ περί δημοσιεύσεως στον διαδικτυακό τόπο της πληροφοριών και, ειδικότερα, περί ενάρξεως δημόσιας διαβούλευσης αποκλειστικά στα αγγλικά και, αφετέρου, φερόμενης αποφάσεως του εκτελεστικού διευθυντή της ΕΙΟΡΑ, της 16ης Ιανουαρίου 2012, περί απορρίψεως της αιτήσεως της MAF με την οποία ζητείται η ανάκληση της πρώτης αποφάσεως και η δημοσίευση των ανωτέρω διαβουλεύσεων καθώς και κάθε άλλης πληροφορίας στον διαδικτυακό τόπο της ΕΙΟΡΑ σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.*

2) *Καταδικάζει τη Mutuelle des architectes français assurances (MAF) στα δικαστικά έξοδα.*

[1] ΕΕ C 98 της 31.3.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2014 — Pips κατά ΓΕΕΑ — s.Oliver Bernd Freier (ISABELLA OLIVER)

(Υπόθεση T-38/12) [1]

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2014/C 45/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pips BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: J. van den Berg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: Π. Γερουλάκος)

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: s.Oliver Bernd Freier GmbH & Co. KG (Rottendorf, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Körber και D. Kämper, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 20ής Οκτωβρίου 2011 (υπόθεση R 2420/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των s.Oliver Bernd Freier GmbH & Co. KG και Pips BV.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.*

2) *Η προσφεύγουσα φέρει τα έξοδά της καθώς και αυτά στα οποία υποβλήθηκε το καθού. Η παρεμβαίνουσα φέρει τα έξοδά της.*

[1] ΕΕ C 89 της 24.3.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Wirtgen κατά ΓΕΕΑ (Υποστάτης σμίλης)

(Υπόθεση T-179/12) [1]

(Κοινοτικό σήμα — Άρνηση καταχωρίσεως — Παραίτηση από την αίτηση καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2014/C 45/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wirtgen GmbH (Windhagen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Jackermeier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Poch)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Φεβρουαρίου 2012 (υπόθεση R 1923/2011-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικό σήμα τρισδιάστατου σήματος που αναπαριστά υποστάτη σμίλης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.*

2) *Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 184 της 23.6.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — von Storch κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-492/12) ([1])

(Προσφυγή ακυρώσεως — Αποφάσεις της ΕΚΤ — Τεχνικά χαρακτηριστικά των προθεσμιακών συναλλαγών του Ευρωσυστήματος — Μέτρα για τη διατήρηση της διαθεσιμότητας εξασφαλίσεων — Προσωρινά μέτρα όσον αφορά τις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης του Ευρωσυστήματος και την καταλληλότητα των ασφαλειών — Δεν υφίσταται άμεσος επηρεασμός — Απαράδεκτο)

(2014/C 45/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Sven A. von Storch (Βερολίνο, Γερμανία) και 5 216 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα αναφέρονται στο παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωποι: M. Kerber και B. von Storch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: C. Kroppenstedt και G. Gruber, επικουρούμενοι από τον H.-G. Kamann, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως της ΕΚΤ της 6ης Σεπτεμβρίου 2012 αναφορικά με τεχνικά χαρακτηριστικά σχετικά με προθεσμιακές συναλλαγές του Ευρωσυστήματος στις δευτερογενείς αγορές κρατικών χρεογράφων και, αφετέρου, της αποφάσεως της ΕΚΤ, της 6ης Σεπτεμβρίου 2012, για τη λήψη συμπληρωματικών μέτρων για τη διατήρηση της διαθεσιμότητας εξασφαλίσεων για τους αντισυμβαλλόμενους προκειμένου να διασφαλισθεί η πρόσβασή τους σε πράξεις παροχής ρευστότητας του Ευρωσυστήματος και, επικουρικώς, της κατευθυντήριας γραμμής ΕΕ/2012/641 της ΕΚΤ, της 10ης Οκτωβρίου 2012, η οποία τροποποίησε την κατευθυντήρια γραμμή ΕΚΤ/2012/18 σχετικά με συμπληρωματικά προσωρινά μέτρα όσον αφορά τις πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης του Ευρωσυστήματος και την καταλληλότητα των ασφαλειών (ΕΚΤ/2012/23) (ΕΕ L 284, σ. 14).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.*

2) *Ο A. Sven von Storch και οι 5 216 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα αναφέρονται στο παράρτημα της παρούσας διατάξεως φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ).*

([1]) ΕΕ C 32 της 2.2.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-32/13 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Διορισμός στη θέση διευθυντή της Διευθύνσεως A «Αστική Δικαιοσύνη» της Γενικής Διευθύνσεως «Δικαιοσύνη» της Επιτροπής — Απόρριψη της υποψηφιότητας του αναιρεσείοντος — Διορισμός άλλου υποψηφίου — Κατάχρηση εξουσίας — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2014/C 45/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Kraainem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, J.-N. Louis και D. de Abreu Caldas, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers και C. Ehrbar)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2012, F-120/11, da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Ο Mario Paulo da Silva Tenreiro φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.*

([1]) ΕΕ C 86 της 23.3.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-203/13 P) [1]

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως ως προδήλως απαράδεκτης — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως διά τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη)

(2014/C 45/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αναίρεση κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα) στις 28 Ιανουαρίου 2013, επί της υποθέσεως F-92/12, Marcuccio κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Ο Luigi Marcuccio φέρει τα έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.*

---

[1] ΕΕ C 156 της 1.6.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-204/13 P) [1]

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως ως προδήλως απαράδεκτης — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως διά τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη)

(2014/C 45/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δεύτερο τμήμα), της 28ης Ιανουαρίου 2013, F-95/12, Marcuccio κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Ο Luigi Marcuccio φέρει τα έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.*

---

[1] ΕΕ C 156 της 1.6.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-205/13 P) [1]

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως ως προδήλως απαράδεκτης — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως διά τηλεομοιοτυπίας και υπεγράφη με σφραγίδα αναπαράγουσα την υπογραφή του δικηγόρου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη)

(2014/C 45/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αναίρεση ασκηθείσα κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) στις 28 Ιανουαρίου 2013, επί της υποθέσεως F-100/12, Marcuccio κατά Επιτροπής (η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Ο Luigi Marcuccio φέρει τα έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.*

---

(1) ΕΕ C 156 της 1.6.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Castell Macía κατά ΓΕΕΑ — PJ Hungary (PEPE CASTELL)

(Υπόθεση T-242/13) (1)

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Παραίτηση από την ανακοπή — Κατάργηση της δίκης)

(2014/C 45/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: José Castell Macía (Elche, Ισπανία) (εκπρόσωποι: G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macias Bonilla και H. Mosback, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Βουδαπέστη, Ουγγαρία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Φεβρουαρίου 2013 (υπόθεση R 1401/2012-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) και José Castell Macía.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής.*

2) *Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.*

---

(1) ΕΕ C 207 της 20.7.2013.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιανουαρίου 2014 — Stichting Sona και Nao κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-505/13 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Καθεστώς συνδέσεως των υπερποντίων χωρών και εδαφών — Δέκατο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης — Κανόνες εφαρμογής — Ολλανδικές Αντίλλες — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Αίτηση προσωρινών μέτρων — Παραδεκτό)

(2014/C 45/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αιτούσες: Stichting Sona (Κουρασάο, Ολλανδικές Αντίλλες) και Nao NV (Κουρασάο) (εκπρόσωποι: R. Martens, K. Beirnaert και A. Van Vaerenbergh, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. van Beek, G. Wils και S. Pardo Quintillán)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να ορίσει τον οργανισμό International Management Group ως εντεταλμένο οργανισμό στο πλαίσιο της έμμεσης συγκεντρωτικής διαχειρίσεως των πόρων για την εκτέλεση του ενιαίου εγγράφου προγραμματισμού για τις Ολλανδικές Αντίλλες βάσει του δέκατου Ευρωπαϊκού Ταμείου Ανάπτυξης και, αφετέρου, αίτημα να διαταχθεί προσωρινώς η Επιτροπή να προβεί με καλή πίστη σε διαπραγματεύσεις με τις αιτούσες προκειμένου να συναφθεί συμφωνία αναθέτουσα στην πρώτη αιτούσα την εκτέλεση όσον αφορά το δέκατο Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης σχετικά με τις Ολλανδικές Αντίλλες μέχρι την παράδοση από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Καταπολέμηση της Απάτης της οριστικής εκθέσεώς της μετά την έρευνα ως προς το σχέδιο αποχετευτικού δικτύου του νησιού Bonnaire.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*

2) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2013 — Luxembourg Pamol (Κύπρος) και Luxembourg Industries κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-578/13)

(2014/C 45/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Luxembourg Pamol (Κύπρος) Ltd (Λευκωσία, Κύπρος)· και Luxembourg Industries Ltd (Τελ-Αβίβ, Ισραήλ) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

Να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,

να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, και

να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 8ης Οκτωβρίου 2013, η οποία κοινοποιήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2013, όσον αφορά τη δημοσίευση ορισμένων τμημάτων της έκθεσης αξιολόγησης από ομότιμους και της τελικής προσθήκης για τα φωσφονικά άλατα καλίου, για τα οποία οι προσφεύγουσες ζήτησαν εμπιστευτική μεταχείριση βάσει της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ [1] του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΕ) 188/2011 [2] της Επιτροπής (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής του άρθρου 14 της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και από προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματος στην προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου που κατοχυρώνεται στο άρθρο 339 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο άρθρο 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, διότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα τις παραπάνω διατάξεις και εκτίμησε εσφαλμένα τα αιτήματα των προσφευγουσών για εμπιστευτικότητα.

Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής των θεμελιωδών αρχών του δικαίου της ΕΕ, της αρχής της χρηστής διοικήσεως και των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών, διότι δεν παρέσχε στις προσφεύγουσες τη δυνατότητα να υπερασπισθούν επαρκώς και να αποσαφηνίσουν τη συλλογιστική των αιτημάτων τους περί εμπιστευτικότητας.

---

(1) Οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1)

(2) Κανονισμός (ΕΕ) 188/2011 της Επιτροπής της 25ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τη διαδικασία αξιολόγησης των δραστικών ουσιών που δεν κυκλοφορούσαν στην αγορά δύο έτη μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της εν λόγω οδηγίας (ΕΕ L 53, σ. 51)

Προσφυγή της 4ης Νοεμβρίου 2013 — Real Express κατά ΓΕΕΑ — MIP Metro (real)

(Υπόθεση T-580/13)

(2014/C 45/61)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Real Express Srl (Βουκουρέστι, Ρουμανία) (εκπρόσωπος: C. Anitoae, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Ντίσελντορφ, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1519/2012-4,

— να καταδικάσει το καθού και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα σε μπλε και κόκκινο χρώμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «real» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 3 και 35 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 512 609

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα καταχωρισμένο στη Ρουμανία υπ' αριθ. 38 089 και 80 065 σήματα

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Granette & Starorežná Distilleries κατά ΓΕΕΑ — Bacardi (42 VODKA JEMNÁ VODKA VYRÁBĚNÁ JEDINEČNOU TECHNOLOGIÍ 42 % vol.)

(Υπόθεση T-607/13)

(2014/C 45/62)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Granette & Starorežná Distilleries a.s. (Ústí nad Labem, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: T. Chleboun, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bacardi Co. Ltd (Vaduz, Λιχτενστάιν)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να συνεκδικαστεί η υπόθεση αυτή με την υπόθεση T-435/12·

— να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών κατά της αποφάσεως του καθού της 9ης Ιουλίου 2012 στην υπόθεση R 2100/2011-2 (Υπόθεση T-435/12)·

— να τροποποιήσει την απόφαση του καθού της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1605/2012-2, έτσι ώστε να απορριφθεί η ανακοπή υπ' αριθ. B 1753550 που άσκησε η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών κατά της αιτήσεως για την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος του «42 VODKA JEMNÁ VODKA VYRÁBĚNÁ JEDINEČNOU TECHNOLOGIÍ 42 % vol»·

— να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα σε αμφότερες τις διαδικασίες.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Granette & Starorežná Distilleries

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «42 VODKA JEMNÁ VODKA VYRÁBĚNÁ JEDINEČNOU TECHNOLOGIÍ 42 % vol.»

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Bacardi Co. Ltd

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Διεθνές και εθνικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «42 BELOW»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Oracle America κατά ΓΕΕΑ — Aava Mobile (AAVA CORE)

(Υπόθεση T-618/13)

(2014/C 45/63)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oracle America, Inc. (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: T. Heydn, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Aava Mobile Oy (Oulu, Φινλανδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1369/2012-2,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «AAVA CORE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 42 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 712 811

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 6 551 626 κοινοτικό λεκτικό σήμα «JAVA» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 37, 38, 41, 42 και 45· παγκοίνως γνωστό σήμα «JAVA» σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 38 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — The Tea Board κατά ΓΕΕΑ — Delta Lingerie (Darjeeling)

(Υπόθεση T-624/13)

(2014/C 45/64)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Tea Board (Καλκούτα, Ινδία) (εκπρόσωπος: A. Nordemann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Delta Lingerie (Cachan, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1504/2012-2·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα για το οποίο ζητείται η χρήση του πράσινου χρώματος το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Darjeeling», για τις κλάσεις 25, 35 και 38 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 466 269

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 4 325 718 κοινοτικό συλλογικό λεκτικό σήμα «DARJEELING», για προϊόντα της κλάσεως 30· Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 8 674 327 κοινοτικό συλλογικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «DARJEELING», για προϊόντα της κλάσεως 30

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — The Tea Board κατά ΓΕΕΑ — Delta Lingerie (Darjeeling collection de lingerie)

(Υπόθεση T-625/13)

(2014/C 45/65)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Tea Board (Καλκούτα, Ινδία) (εκπρόσωπος: A. Nordemann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Delta Lingerie (Cachan, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1502/2012-2·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα για το οποίο ζητείται η χρήση του πράσινου χρώματος το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Darjeeling collection de lingerie» για τις κλάσεις 25, 35 και 38 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 466 228

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 4 325 718 κοινοτικό συλλογικό λεκτικό σήμα «DARJEELING», για προϊόντα της κλάσεως 30· Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 8 674 327 κοινοτικό συλλογικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «DARJEELING»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — The Tea Board κατά ΓΕΕΑ — Delta Lingerie (Darjeeling collection de lingerie)

(Υπόθεση T-626/13)

(2014/C 45/66)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Tea Board (Καλκούτα, Ινδία) (εκπρόσωπος: A. Nordemann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Delta Lingerie (Cachan, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 17ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1501/2012-2,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Darjeeling collection de lingerie» για τις κλάσεις 25, 35 και 38 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 9 468 463

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 4 325 718 κοινοτικό συλλογικό λεκτικό σήμα «DARJEELING», για προϊόντα της κλάσεως 30· Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 8 674 327 κοινοτικό συλλογικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «DARJEELING»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2013 — The Tea Board κατά ΓΕΕΑ — Delta Lingerie (Darjeeling)

(Υπόθεση T-627/13)

(2014/C 45/67)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Tea Board (Καλκούτα, Ινδία) (εκπρόσωπος: A. Nordemann, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Delta Lingerie (Cachan, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 11ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1387/2012-2·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Darjeeling» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 25, 35 και 38 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 9 468 521

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 4 325 718 κοινοτικό συλλογικό λεκτικό σήμα «DARJEELING» για προϊόντα της κλάσεως 30· Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 8 674 327 εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «DARJEELING»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2013 — Watch TV κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-639/13)

(2014/C 45/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Watch TV (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: F. de Visscher και M. von Kuegelgen, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 30ής Σεπτεμβρίου 2013,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μην επιλέξει την προσφορά που αυτή υπέβαλε στο πλαίσιο της παρτίδας 1 του διαγωνισμού UCA 190/11 «Οπτικοακουστικές υπηρεσίες και πολυμέσα για το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης/Ευρωπαϊκό Συμβούλιο» (ΕΕ 2012/S 26-041228).

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού ([1]) και των άρθρων 131, παράγραφος 5, 135, παράγραφος 2, και 146, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού του δημοσιονομικού κανονισμού ([2]), καθότι το Συμβούλιο ανέθεσε τη Σύμβαση σε προσφέροντα του οποίου η προσφορά δεν ανταποκρινόταν στις υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις όσον αφορά τις ικανότητες των υποψηφίων, τις οποίες έθεταν οι τεχνικές προδιαγραφές της συγγραφής υποχρεώσεων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο όφειλε, ως εκ τούτου, να απορρίψει αυτομάτως την επιλεγείσα προσφορά.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1)

([2]) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002, για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357, σ. 1).

Προσφυγή της 3ης Δεκεμβρίου 2013 — Rogesa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-643/13)

(2014/C 45/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και P. Schütter, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 25ης Σεπτεμβρίου 2013 (GestDem υπ' αριθ. 2013/1504)·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τα ακόλουθα:

1) Δικαίωμα προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα και έλλειψη λόγων αποκλεισμού του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 [1]

— Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1367/2006 [2] σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, καθότι δικαιούται πρόσβαση στα έγγραφα που ζήτησε και δεν συντρέχουν λόγοι αποκλεισμού για τη μη χορήγηση πρόσβασης.

— Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα ζητηθέντα έγγραφα δεν περιέχουν δεδομένα ευαίσθητου από εμπορική άποψη χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και ότι, σε κάθε περίπτωση, υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για την κοινοποίησή τους.

— Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, ότι δεν συντρέχει ο λόγος αποκλεισμού του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001, καθότι η διαδικασία λήψεως αποφάσεως, την οποία επικαλείται η Επιτροπή, είχε περατωθεί κατά τον χρόνο της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Η αντίστοιχη απόφαση της Επιτροπής (2013/448/ΕΕ) ελήφθη ήδη στις 5 Σεπτεμβρίου 2013.

— Η προσφεύγουσα διατείνεται, επιπλέον, ότι, σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή έπρεπε να παράσχει μερική πρόσβαση, ενδεχομένως με απάλειψη χαρακτηριστικών ταυτοποίησης. Επομένως, η απόφαση της Επιτροπής αντιβαίνει, επίσης, στο άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και στην αρχή της αναλογικότητας βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 4, ΣΕΚ.

2) Διαδικαστικό σφάλμα

— Η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 8 του κανονισμού 1049/2001, καθότι η Επιτροπή δεν τήρησε τις προβλεπόμενες στο άρθρο αυτό προθεσμίες.

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

[2] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13).

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-659/13)

(2014/C 45/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vláčil)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει στο σύνολό του τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 885/2013 της Επιτροπής, της 15ης Μαΐου 2013, σχετικά με τη συμπλήρωση της οδηγίας 2010/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα ευφυή συστήματα μεταφορών (ITS) όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληροφόρησης για ασφαλείς και προστατευμένες θέσεις στάθμευσης φορτηγών και επαγγελματικών οχημάτων (ΕΕ L 247, σ. 1) και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 3, παράγραφος 1, το άρθρο 8 και το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', του προσβαλλόμενου κανονισμού και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/40/ΕΕ [1] σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1 και το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής.

Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, υπερέβη τα όρια της εξουσιοδότησης που της παρέχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/40 σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1 και το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 290 ΣΛΕΕ.

Με τον λόγο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, υπερέβη την εξουσία που έχει να εκδίδει μη νομοθετικές πράξεις βάσει του άρθρου 290 ΣΛΕΕ.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.

Συναφώς, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, υπερέβη τα όρια των εξουσιών που της απονέμουν οι Συνθήκες.

(1) Οδηγία 2010/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2010, περί πλαισίου ανάπτυξης των Συστημάτων Ευφυών Μεταφορών στον τομέα των οδικών μεταφορών και των διεπαφών με άλλους τρόπους μεταφοράς (ΕΕ L 207, σ. 1).

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-660/13)

(2014/C 45/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Vláčil)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει στο σύνολό του τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 886/2013 της Επιτροπής, της 15ης Μαΐου 2013, προς συμπλήρωση της οδηγίας 2010/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα δεδομένα και τις διαδικασίες για τη δωρεάν, ενδεχομένως, παροχή ελάχιστων καθολικών πληροφοριών για την κυκλοφορία σχετικών με την οδική ασφάλεια στους χρήστες (ΕΕ 2013, L 247, σ. 6.) και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει το άρθρο 5, παράγραφος 1, του άρθρου 9 και το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', του προσβαλλόμενου κανονισμού, και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται 3 λόγους ακυρώσεως:

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/40/ΕΕ (1), σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το άρθρο 6 της ίδιας οδηγίας.

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, υπερέβη τα όρια της εξουσίας που της παρέχεται με το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/40, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το άρθρο 6 της ίδιας οδηγίας.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 209 ΣΛΕΕ

Με τον λόγο αυτόν, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπερέβη την εξουσία της για την έκδοση μη νομοθετικών πράξεων κατ' εξουσιοδότηση βάσει του άρθρου 290 της ΣΛΕΕ.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 2, ΛΕΕ

Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπερέβη τα όρια των αρμοδιοτήτων που της ανατίθενται από τις Συνθήκες.

(1) Οδηγία 2010/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 2010 περί πλαισίου ανάπτυξης των Συστημάτων Ευφυών Μεταφορών στον τομέα των οδικών μεταφορών και των διεπαφών με άλλους τρόπους μεταφοράς (ΕΕ 2010 L 207, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2013 — K Chimica κατά ECHA

(Υπόθεση T-675/13)

(2014/C 45/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: K Chimica Srl (Mirano (VE), Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Buizza και M. Rota, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση ECHA αριθ. (2013) 3665 της 15ης Οκτωβρίου 2013 και να αναγνωρίσει ότι η K Chimica συνιστά μικρομεσαία επιχείρηση (ΜΜΕ)·

— να εφαρμόσει τις προνομιακές τιμές που προβλέπονται για τις ΜΜΕ·

— να ακυρώσει το τιμολόγιο αριθ. 10029302 ύψους 9 300 ευρώ, ποσό το οποίο αναζητείται ως οφειλόμενη διαφορά σε σχέση με τη μη προνομιακή τιμή που εφαρμόστηκε ως προς την K Chimica·

— να ακυρώσει τη διοικητική κύρωση που επέβαλε ο ECHA ύψους 19 900 ευρώ με την έκδοση του τιμολογίου αριθ. 10043954.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από την ερμηνεία της Συστάσεως ΕΚ αριθ. 2003/361, όσον αφορά τα κριτήρια για τον χαρακτηρισμό των ΜΜΕ

— Προβάλλει συναφώς ότι προς τον σκοπό του χαρακτηρισμού μιας επιχειρήσεως ως ΜΜΕ, πρέπει να διαπιστωθεί αν η εξεταζόμενη επιχείρηση είναι αυτοτελής εταιρία ή αν μετέχει σε όμιλο επιχειρήσεων. Αναλόγως του ρόλου της εξεταζόμενης επιχειρήσεως, απαιτείται να εκτιμηθούν τα οικονομικά στοιχεία των επιχειρήσεων του ομίλου και, ειδικότερα, τα στοιχεία των «συνεργαζόμενων» και «συνδεδεμένων» επιχειρήσεων.

— Υποστηρίζει στο σημείο αυτό ότι ο βασικός κανόνας για την εκτίμηση του μεγέθους της εξεταζόμενης επιχειρήσεως είναι εκείνος κατά τον οποίο στα στοιχεία της επιχειρήσεως πρέπει να προστεθούν τα εξής:

i) τα στοιχεία των επιχειρήσεων που ενδεχομένως συνεργάζονται με την εξεταζόμενη επιχείρηση, οι οποίες βρίσκονται ακριβώς ανάντη ή κατάντη της εν λόγω επιχειρήσεως σε ποσοστό ίσο προς τη συμμετοχή στο κεφάλαιο ή προς το ποσοστό των κατεχόμενων δικαιωμάτων ψήφου. Στα κατά τα ανωτέρω υπολογιζόμενα στοιχεία που αφορούν τις συνεργαζόμενες με την εξεταζόμενη επιχείρηση επιχειρήσεις πρέπει να προστεθεί το 100 % των στοιχείων που αφορούν τις επιχειρήσεις που είναι «συνδεδεμένες» με αυτές τις «συνεργαζόμενες» επιχειρήσεις·

ii) Το 100 % των στοιχείων των επιχειρήσεων που ενδεχομένως «συνδέονται» άμεσα ή έμμεσα με την εξεταζόμενη επιχείρηση. Στο 100 % των στοιχείων των συνδεδεμένων με την εξεταζόμενη επιχείρηση επιχειρήσεων πρέπει να προστεθούν, σε ποσοστό ίσο προς τη συμμετοχή στο κεφάλαιο ή προς το ποσοστό των κατεχόμενων δικαιωμάτων ψήφου, τα στοιχεία των επιχειρήσεων που ενδεχομένως συνεργάζονται με την εξεταζόμενη επιχείρηση οι οποίες βρίσκονται ακριβώς ανάντη ή κατάντη της εν λόγω επιχειρήσεως.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από τη μη αναγνώριση του γεγονότος ότι η K. Chimica συνιστά ΜΜΕ

— Υποστηρίζει συναφώς ότι σύμφωνα με το άρθρο 6 του παραρτήματος της Συστάσεως, τα αναγκαία στοιχεία για τους σκοπούς του χαρακτηρισμού της K. Chimica ως ΜΜΕ είναι τα εξής:

i) το 100 % των στοιχείων της K. Chimica·

ii) το 100 % των στοιχείων της I.C.B. S.r.l·

iii) το 40 % των στοιχείων της Medini Ltd·

iv) το 36,66 % των στοιχείων της ALO Inmobilien GmbH.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2013 — Italian international film κατά EACEA (Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού)

(Υπόθεση T-676/13)

(2014/C 45/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Italian international film Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Fratini και B. Bettelli, δικηγόροι)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού (EACEA)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να δεχθεί την προσφυγή και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την απόφαση του EACEA της 8ης Οκτωβρίου 2013, περί απορρίψεως του σχεδίου σχετικά με την ταινία «Only God Forgives», στο πλαίσιο της προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων EACEA/21/12·

— να υποχρεώσει τον EACEA να λάβει όλα τα συνακόλουθα μέτρα·

— να καταδικάσει τον καθού οργανισμό στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως του Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού, με την οποία απορρίφθηκε το σχέδιο σχετικά με την ταινία «Only God Forgives», στο πλαίσιο της προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων EACEA/21/12 (MEDIA 2007 — Υποστήριξη για τη διακρατική διανομή ευρωπαϊκών ταινιών — «επιλεκτικό» σύστημα 2013) (2012/C 300/07).

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 133, παράγραφος 3, του δημοσιονομικού κανονισμού, λόγω ελλείψεως αιτιολογίας.

— Ειδικότερα, η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι δεν αντιλαμβάνεται τον λόγο για τον οποίο ο καθού έκρινε εν προκειμένω μη επιλέξιμο το σχέδιο που αυτή υπέβαλε. Συγκεκριμένα, η αιτιολόγηση της απορρίψεως, στην προσβαλλόμενη απόφαση, διαφέρει από την ένδειξη που περιέχει η προηγούμενη επιστολή της 7ης Αυγούστου 2013, καθόσον στην απόφαση γίνεται λόγος για μη τήρηση κριτηρίου επιλεξιμότητας διαλαμβανομένου στις κατευθυντήριες γραμμές το οποίο είναι διαφορετικό από αυτό που μνημονεύεται στο τυποποιημένο έγγραφο που περιείχε η εν λόγω επιστολή (δηλαδή ότι η κινηματογραφική διανομή της ταινίας δεν διενεργείται από την ίδια την προσφεύγουσα). Με την προσβαλλόμενη απόφαση, όμως, το σχέδιο απορρίπτεται βάσει του άρθρου 5.1, πέμπτο εδάφιο, των κατευθυντήριων γραμμών, κατά το οποίο επιτρέπεται η υπεργολαβία, έστω και σε περιορισμένο βαθμό.

2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 167 ΣΛΕΕ και των διατάξεων περί εφαρμογής του, περιλαμβανομένου του δημοσιονομικού κανονισμού, καθώς και των σημείων 3 και 4 της προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων EACEA/21/12.

— Η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πρόδηλη πλάνη. Διευκρινίζει σχετικώς ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι ο EACEA χαρακτήρισε εσφαλμένα και αυθαίρετα ως υπεργολαβία τη συμβατική σχέση μεταξύ της προσφεύγουσας και της Rai Cinema. Από την ίδια επιστολή στην οποία περιέχεται η απόφαση προκύπτει επίσης ότι ο EACEA υποπίπτει σε σύγχυση μεταξύ υπεργολαβίας και συμβάσεως αναθέσεως σε τρίτο της δραστηριότητας της «υλικής διανομής».

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2013 — SACBO κατά Επιτροπής και TEN-T EA

(Υπόθεση T-692/13)

(2014/C 45/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Greco, M. Muscardini και G. Carullo, δικηγόροι)

Καθών: Εκτελεστικός Οργανισμός Διευρωπαϊκού Δικτύου Μεταφορών (TEN-T EA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— ως κύριο αίτημα: να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2013 του Εκτελεστικού Οργανισμού Διευρωπαϊκού Δικτύου Μεταφορών, καθώς και κάθε προγενέστερη πράξη προσδιοριζόμενη στο δικόγραφο της προσφυγής, κατά το μέρος με το οποίο, επιβεβαιώνοντας την απόφαση της 18ης Μαρτίου 2013, δεν ενέκρινε τις εξωτερικές δαπάνες που αφορούν τις δραστηριότητες 1, 2.1, 4, 5, 6 και 7, με αποτέλεσμα τη μείωση της οφειλόμενης συγχρηματοδοτήσεως και την αναζήτηση ποσού 158 517,54 ευρώ, επιφέροντας όλες τις εκ του νόμου συνέπειες·

— ως επικουρικό αίτημα: να διαπιστώσει την απουσία προθέσεως καταστρατηγήσεως και τεχνητής κατατμήσεως των δραστηριοτήτων που αποτελούν αντικείμενο συγχρηματοδοτήσεως και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2013 του Εκτελεστικού Οργανισμού Διευρωπαϊκού Δικτύου Μεταφορών, καθώς και κάθε προγενέστερη πράξη προσδιοριζόμενη στο δικόγραφο της προσφυγής, κατά το μέρος με το οποίο, επιβεβαιώνοντας την απόφαση της 18ης Μαρτίου 2013, δεν ενέκρινε τις εξωτερικές δαπάνες που αφορούν τις δραστηριότητες 1, 2.1, 4, 5, 6 και 7, με αποτέλεσμα τη μείωση της οφειλόμενης συγχρηματοδοτήσεως και την αναζήτηση ποσού 158 517,54 ευρώ, επιφέροντας όλες τις εκ του νόμου συνέπειες·

— σε κάθε περίπτωση, να επαναπροσδιορίσει την προβλεπόμενη από την Επιτροπή μείωση της συγχρηματοδοτήσεως στο μέτρο που θα κριθεί πλέον κατάλληλο υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας.

— να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στην υπό κρίση υπόθεση είναι επίσης προσφεύγουσα στην υπόθεση T-270/13, C-207, SACBO κατά Επιτροπής και TEN — T EA, της 20ής Ιουλίου 13, σ. 46).

Διευκρινίζεται συναφώς ότι στο πλαίσιο της υποθέσεως αυτής αμφότεροι οι καθών προέβαλαν ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής στον βαθμό που αυτή στρέφεται κατά πράξεως η οποία, κατά την άποψή τους, είναι μη οριστική.

Κατά την προσφεύγουσα, απλώς και μόνον προς εξασφάλιση πλήρους άμυνας, ασκήθηκε προσφυγή κατά της αποφάσεως της 23ης Οκτωβρίου 2013 του εν λόγω Εκτελεστικού Οργανισμού, προκειμένου να διαπιστωθεί ο παράνομος χαρακτήρας της αποφάσεως για τη μείωση της χρηματοδοτήσεως.

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που εν προκειμένω προβάλλονται ταυτίζονται με τους λόγους ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-270/13.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Unipol Banca κατά ΓΕΕΑ — Union Investment Privatfonds (unicard)

(Υπόθεση T-574/11) [1]

(2014/C 45/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 6 της 7.1.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2013 — Indesit Company κατά ΓΕΕΑ — ILVE (quadrio)

(Υπόθεση T-214/12) [1]

(2014/C 45/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του ενάτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 227 της 28.7.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Shark κατά ΓΕΕΑ — Monster Energy (UNLEASH THE BEAST!)

(Υπόθεση T-217/12) [1]

(2014/C 45/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 217 της 21.7.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2013 — Automobile Association κατά ΓΕΕΑ — Duncan Petersen Publishing (Ντοσιέ)

(Υπόθεση T-508/12) [1]

(2014/C 45/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Refrigue-confecções para o frio κατά ΓΕΕΑ — Sixty International (Refrigue for cold)

(Υπόθεση T-511/12) [1]

(2014/C 45/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 38 της 9.2.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — Et Solar Industry κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-153/13) [1]

(2014/C 45/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 123 της 27.4.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-154/13) [1]

(2014/C 45/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 123 της 27.4.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — European Space Imaging κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-357/13) [1]

(2014/C 45/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 260 της 7.9.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Euromed κατά ΓΕΕΑ — DC Druck-Chemie (EUROSIL)

(Υπόθεση T-523/13) [1]

(2014/C 45/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 352 της 30.11.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Euromed κατά ΓΕΕΑ — DC Druck-Chemie (EUROSIL)

(Υπόθεση T-524/13) [1]

(2014/C 45/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 352 της 30.11.2013.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2013 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση F-100/13)

(2014/C 45/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ZZ κ.λπ. (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillerme, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της ΕΥΕΔ να μην καταβάλει πλέον, από την 1η Ιανουαρίου 2014, αποζημίωση συνθηκών διαβιώσεως στους υπαλλήλους που είναι τοποθετημένοι στην Αργεντινή, στη Χιλή, στην Κίνα (Χονγκ Κονγκ), στην Ιαπωνία, στη Μαλαισία, στη Σιγκαπούρη και στην Ταϊβάν.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση MDR/C6/(2012) της ΕΥΕΔ, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αποφάσισε να παύσει η καταβολή αποζημιώσεως συνθηκών διαβιώσεως για τα μέλη του προσωπικού που υπηρετούν στα γραφεία και τις αντιπροσωπείες της Ένωσης στην Αργεντινή, στη Χιλή, στην Κίνα (Χονγκ Κονγκ), στην Ιαπωνία, στη Μαλαισία, στη Σιγκαπούρη και στην Ταϊβάν·

— ως εκ τούτου, να διατάξει την καταβολή αποζημιώσεως συνθηκών διαβιώσεως ποσοστού 15 % από την 1η Ιανουαρίου 2014·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 25ης Οκτωβρίου 2013 — ZZ κατά FRA

(Υπόθεση F-106/13)

(2014/C 45/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως του διευθυντή του FRA να επιβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα πειθαρχική κύρωση υπό μορφήν επίπληξης.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση του Διευθυντή του FRA της 20ής Φεβρουαρίου 2013 με την οποία του επέβαλε πειθαρχική κύρωση επιπλήξεως και, ενδεχομένως, την απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2013 με την οποία επιβεβαιώθηκε γραπτώς η εν λόγω πειθαρχική κύρωση·

— εφόσον παραστεί ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση του Διευθυντή του FRA της 17ης Ιουλίου 2013, που παρελήφθη στις 18 Ιουλίου 2013, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως·

— να επιδικάσει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα προσήκουσα αποζημίωση για την ηθική βλάβη που προκλήθηκε από τον προδήλως παράνομο και παράτυπο χαρακτήρα της διοικητικής έρευνας και της αποφάσεως περί επιβολής πειθαρχικής κυρώσεως επιπλήξεως. Η εν λόγω ηθική βλάβη υπολογίζεται ex aequo et bono σε 15 000 ευρώ·

— να καταδικάσει τον καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-116/13)

(2014/C 45/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: S. Orlandi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως περί της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στο συνταξιοδοτικό καθεστώς της Ένωσης που εφαρμόζει τις νέες γενικές εκτελεστικές διατάξεις σχετικά με τα άρθρα 11 και 12 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (ΚΥΚ).

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να κρίνει ότι το άρθρο 9 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ δεν είναι σύννομο και, ως εκ τούτου, δεν εφαρμόζεται·

— να ακυρώσει την απόφαση της 18ης Ιουνίου 2013 περί συνυπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που είχε ο προσφεύγων πριν από την ανάληψη των καθηκόντων του, στο πλαίσιο της μεταφοράς τους στο συνταξιοδοτικό καθεστώς των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατ' εφαρμογή των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ της 3ης Μαρτίου 2011·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σιδηροδρόμων (ERA)

(Υπόθεση F-120/13)

(2014/C 45/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZZ (εκπρόσωπος: S. Pappas, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων (ERA)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεώς της ως εκτάκτου υπαλλήλου του καθού οργανισμού·

— να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-126/13)

(2014/C 45/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: É. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της αποφάσεως του Γραφείου Διαχειρίσεως και Εκκαθαρίσεως Ατομικών Δικαιωμάτων (PMO) να καταβάλλει τα οικογενειακά επιδόματα απευθείας στη μητέρα της κόρης του προσφεύγοντος, αναδρομικώς από 1ης Οκτωβρίου 2012.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 21ης Μαΐου 2013, με την οποία το Γραφείο Διαχειρίσεως και Εκκαθαρίσεως Ατομικών Δικαιωμάτων (PMO) γνωστοποίησε στον προσφεύγοντα την απόφασή του να καταβάλλει απευθείας στη μητέρα της ανήλικης κόρης του τα οικογενειακά επιδόματα, περιλαμβανομένων του επιδόματος [οικογενειακής] στέγης, του επιδόματος συντηρούμενων τέκνων και του σχολικού επιδόματος, αναδρομικώς από 1ης Οκτωβρίου 2012·

— να ακυρώσει την απόφαση που εκδόθηκε στις 23 Σεπτεμβρίου 2013 και με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το σύνολο των οφειλομένων ποσών όσον αφορά τα οικογενειακά επιδόματα που κακώς δεν καταβλήθηκαν στον προσφεύγοντα, από 1ης Οκτωβρίου 2012 μέχρι την ημερομηνία εκτελέσεως της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας υπολογιζόμενους με ετήσιο επιτόκιο 4 % από 1ης Οκτωβρίου 2012 μέχρι και την ημερομηνία πλήρους εξοφλήσεως·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 45/79	Υπόθεση T-511/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 2013 — Refrigue-confecções para o frio κατά ΓΕΕΑ — Sixty International (Refrigue for cold)	44
2014/C 45/80	Υπόθεση T-153/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — Et Solar Industry κ.λπ. κατά Επιτροπής	44
2014/C 45/81	Υπόθεση T-154/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology κατά Επιτροπής	45
2014/C 45/82	Υπόθεση T-357/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 2013 — European Space Imaging κατά Επιτροπής	45
2014/C 45/83	Υπόθεση T-523/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Euromed κατά ΓΕΕΑ — DC Druck-Chemie (EUROSIL)	45
2014/C 45/84	Υπόθεση T-524/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2013 — Euromed κατά ΓΕΕΑ — DC Druck-Chemie (EUROSIL)	45

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 45/85	Υπόθεση F-100/13: Προσφυγή της 4ης Οκτωβρίου 2013 — ZZ κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ	46
2014/C 45/86	Υπόθεση F-106/13: Προσφυγή-αγωγή της 25ης Οκτωβρίου 2013 — ZZ κατά FRA	46
2014/C 45/87	Υπόθεση F-116/13: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	46
2014/C 45/88	Υπόθεση F-120/13: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σιδηροδρόμων (ERA)	47
2014/C 45/89	Υπόθεση F-126/13: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	47

EL

Το EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: http://europa.eu

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL